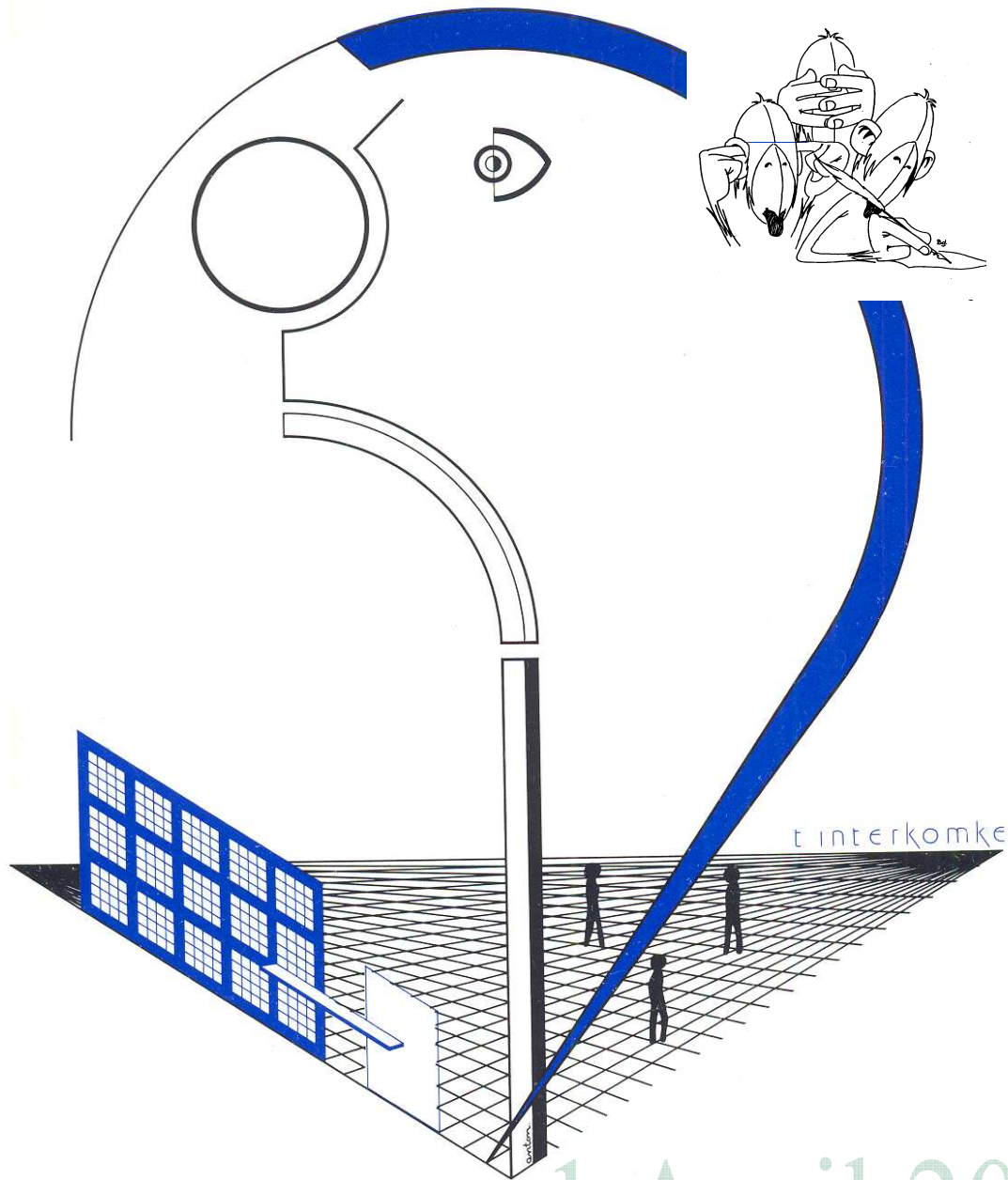

Extra Editie

1 April 2011
1 April 2011

zo getekend ben ik
na 37 jaar
onderwijs
ook weer niet

Na bijna 37 jaar les gegeven te hebben op het ROC en zijn rechtsvoorgangers lijkt het mij een mooi moment om te stoppen.

Terugkijkend heb ik, afgezien van het feit dat sommigen er voor gezorgd hebben dat het gevoelsmatig 50 jaar is geweest, er veel mooie tijden beleefd.

Iedereen die aan het mooie meegewerkt heeft, bedankt.

Een persoon wil ik speciaal bedanken en dat is Bertus Bessum.

Hij heeft veel van mijn gedachtekronkels betreffende het reilen en zeilen van dit instituut op een humoristische wijze en met het nodige relativeringsvermogen op papier gezet.

Niet iedereen kon daar de humor van inzien, en daarom heeft hij de laatste jaren maar aan een kleine groep mijn gedachtespinsels doorgemailed.

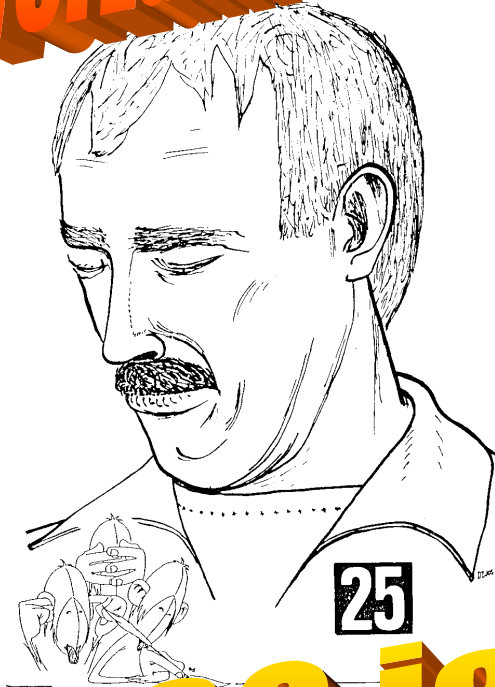
Bijna alles wat hij in 30 jaar rondgestuurd heeft heb ik gebundeld, en ik hoop dat U dit, met een glimlach en een korreltje zout nemend, zult lezen.

Voor de niet dialectici is er achter in het boekje een vertaling van sommige onderwerpen opgenomen.

Het ga U goed en nogmaals bedankt

Albert

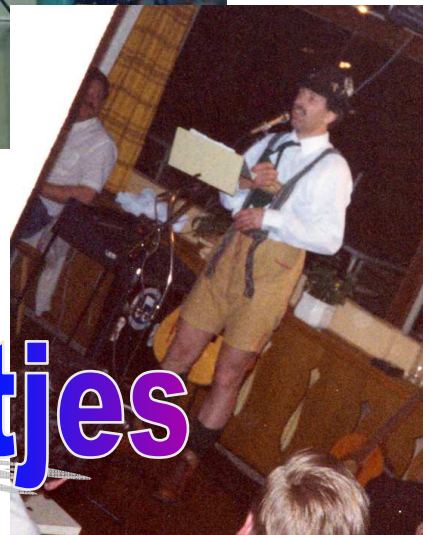
Verzamelde werken

30 jaar

Bertus Bessum

Enkele typetjes

Diploma uitreiking 1997

Speech tijdens deze diploma-uitreiking

*Hij komt binnen in een korte broek en
een oud lichtelijk besmeurd T – shirt*

Gôh ik wisnie dè't un officiële bijeenkomst waar.
Ik daacht dè't unne fistdag waar, mar bij binnekost zaag ik 't al.
Normaal krijde aste op un fisje komt un tas koffie mè un lekker stukske gebak of vlaai,
mar hier waar 't koffie mè un dun plekske keek. Nou toen wis ik 't al
Efkes waachte dan trek ik m'n lang boks an en doe unne cravat um,
want ge kunt't nie maken dè ge mè un korte boks zonne hoop volk toesprikt
Un ogenblikse.
Hij trekt op het podium zijn korte broek uit, trekt een lange aan en doet een stropdas om.
Zo des wa bitter

Ik heb het nie gehaald
Ik ben gezakt
Zelf gleuf ik dè'k er veul vur gedoan heb
Soms ha'k ginne tijd
Bijvoorbeeld :
Smoandigs moest ik uitrusten van het weekend
Stinsdigs en stonderdigs sporten
Swoensdig waar het stierenavond, dan ging ik noar't meske of zij kwaam bij ons
Vrijdigs begint het wiekend dus kon ik ok niks mir vur skool doen
Studeren deej'k dan ok tussen Loeki de Leeuw en de reclame in

Dè zin ik zo tigge de decaan en hij zin dè ik alles mar us oan un grote groep moes vertellen,
Hoe moeilijk ik 't heb gehad en nog heb en dè dè nog steeds nie oan mij lî.
Durrum stoa'k hier.
Ik moet trouwens wel zegge dat ik verrèkte zenuwechtig ben, dè kumt natuurlijk umdè'k nie
zoveul volk verwaacht ha.

Mar um dè'k er toch ben za'k mar vertellen wurrum ik al acht joar op dees skool zit
Het begos eigenlijk al bij de anmelding
De decaan zin dè ik me hier thuis moest vuule.
Zelfs de directie vond dè , want ze zinne dè, as ge erges mî zit of mî kumt te zitten,'t mar bij
huuskes moest goan vroagen.
Nou ik heb hier hil wa noar die huuskes lopen te zuuke.
Veul kamers in di gebouw mar wênig huuskes. (*is dialect voor huisje*)
Tja, nu ben ik er intussen achter, dè onze decaan zo heijt

Kik as ik nou m'n eigen huuske of kamer op dees skool hà gehad, dan waar het natuurlijk veul
bitter gewist
Nou zaat ik veul thuis en eigenlijk ligt het oan men ouwers dè ik het nie gehaald heb.
Ik heb un eigen kamer mè radio, TV, Video en Cd speler, hil veul stripboeken en hier en doar
lî dan ok nog wel us un studieboek.
Doarlangs blivven m'n ouwelui mar oan menne kop zeuren dè ik moes studeren.
Ja, kik zo worde nojt zelfstandig.

En over dè thuis vuule.
Dè, han ze bij de oaname irder gezeet dan gedoan.

Ik gif oe un veurbilt
D'n mister gaf sommen vur thuis op.
Aste die sommen nie gemakt had, deed hij ze nie veur
Hij zin dan: "Die had jij moeten maken. Ik hoof geen examen te doen".
En dè begriip ik nou nie.
Ik moest me hier thuis vuule en thuis waar 't ons voader die altijd alles vur men makte.
Mar ja hij kende dî sort sommen nie en zin dè ik ze mar op skool oan de mister moes vroagen,
um dè die as un sort voader vur ons zijn.
Tja as d'n mister dè nou nie duu kunde oe eige hier nojt thuis vuule

Noa de fusie werden de moeilijkheden nog grotter
Toen ik zôn acht joar geleeje hier kwaam hadde nog unne klassemister.
Dè waar unne gewone vent, doar konde gewoon mè proaten en het waar iemus die veul wis.
Mar noa de fusie han we inins unne klassemistor.
Wa'k doar mî on moes wis ik in het begin hillemoal nie.
Ik daacht in 't uurst echt dè dè unne gelirde waar die ver boven ons stond
Loater hurde ik de 't ok mar unne gewone mister waar.
Allenig nou waar 't zoo, aste hum wa gingt vroage, hij oe subiet durstuurde nor allerlei sort
aander gelirden.
Zoas unne leerlingbegeleider, studiebegeleider, staffunctionaris of nog iemus aandere van dè
softwêr volk.
Tja, as ge nou noar dees mense toegingt, begosse ze over allerhaande dinge te proaten die niks
mè de skool te maake han.
Zoas: Hedde ut thuis nô oewe zin
Zitte goe in oe vel
Sporte wel genoeg
Madde oe eige klirre uitzuuke en antrekke
Maade mè oe hoar doen wor ge zin in het
Maade un tatoeage of un piercing loate zette

Kik vruuger waar d'r mar inne mens die bij ons besliste en die ôk overal verstaand van hà:
Prsies, onze voader

In dieje tijd han de misters in 't praktijklokaal nog unne blauwe stofjas an en doar vuulde ik me bij thuis.

Mar nô de fusie verskoot ik me kapot

Ik daacht dè'k in 't ziekenhuis terecht waar gekomme.

Allemaal witte jassen in 't praktijklokaal en dees lokalen hitte toen in inne keer laboratorium.

Dus 't laslokaal hitte inins laslaboratorium

Nou dè hî me twee joar gekôst, want elke keer as ik zonne laborant bij ons op skool zaag daacht ik oan dieje tijd dè ik vijf joar waar.

Toen stond 'r ok zò inne mè unne witte skolk, unne halve vinger en unne spiegel vur zonne kop noar me te kijke en hoalde m'n amandelen 'r uit.

Bloejen as un vêrreke.

Ge kunt oe eijge wel vurstelle dè 't veul kruin gekost hè um dè jeugdtrauma te overwinnen

Durnoa hadde nog 't moment dè ik mè 't uurste TLE-rapport thuis kwaam

Toen hadde onze voader moeten heure.

Jissus Maria wà ging ie te keer

“ Ik heb oe noar de katholieke MTS gestuurd en nou zitte op 't TLE

Ge goat nie uit oe eijge van skool veraanderen.”

En wà ik ok proate, hij geleufde nie dè 't dezelfde skool waar, allinnig mè unne andere noam.

Dus wilde hij mè 't hoofd proate

Mar toen ik zin dè tie dan unne HOKKER moes hebben, sloegen de stoppen hillemaal dur.

“ Ik heb oe verdulleme noa un katholieke skool gestuurd. En nou moete toch nie mène dè ik contact op neem mè unne hokker, hij moet uurst mar 's trouwe.

Ge lost 't zelf mar op, mar ge gôt nie noa diejen hokker “

't Kôste me echt veul moeite um uit te legge wie dè precies waar en dè't ok mar unne gewone getrouwde mens waar.

Mar d'r hielp gin moederkelief an ik moest mar contact opneme mè de adjunct-directeur, hij wilde er niks mî te maken hebben.

Mar zuukt in dî gebouw mar 's unne adjunct.

Nergens inne te vijne

Dus dor komde ok nie echt wijer mî.

Tja, unne DH-er waar d'r wel, en loat dè nou ongeveer unne adjunct zijn.

Nou die afkorting DH is precies goe gekozen.

Het zijn echte Doe Hetzelvers.

Niemus wit wa ze doen.

En as t'r um vraagt zegge ze :

“ Dat staat in mijn taakomschrijving”.

Nou ik denk dè doar nie veul in stoa, want z'n werktoafel is altijd leeg, en hij stuurt oe meteen wir terug noar de klassemotor.

Dan waare 'r nog twee hoggere, die noeme d'r eige CD.
Ik kan me indenken dè ge, as ge dè vur d'n uurste kir hurt, denkt wà moet ik hier op skool mè 'n CD. Ze hebben er twee, dan witte wel hoe dik dè ge 't zelfde deuntje te heure krijgt.

Aste vruuger d'n hogste had, dan waar dè d'n directeur.
Doar konde gewoon binnenstappen. Ge moest natuurlijk wel uurst kloppe, mar dan had ie ok alle tijd vur oe.

Nou zitte die hogste mensen boven in dî hok.

Tja, 't zal wel z'n reeje gehad hebbe, want ik nim nie oan dè iemus zomar noar de 7e verdieping goa um efkus mè die mensen te goan proate.

Trouwes boze tongen beweren dè ge doar ok nie zo mar noar toe kunt goan, umdè ge tiggeworrig hier ok al 'n afspraak vur moet maken. Ge komt dan op 'n wachtlijst en 't kan wel zes weken duren vur dè ge oan de burt bent.

Nou dan is oewe zin wel over.

Eigenlijk mag ik nie terug komme.

Mar er zin ok nog goej misters op dees skool.

D'n beste is mister van den Boom

Die hê namelijk ontdekt dè ik dialectisch ben.

Nou hî de directie vergeten um mij noar de lessen van anderstaligen te sturen, dus mag ik nog 'n joar terug kommen.

Ik hoop dan ôk volgend joar m'n diploma te hoale.

Houwdoe wanne

Diploma uitreiking 1998

We stoan op de kemping, en munne zoon belde vannemergen of ik mee noa de diploma-uitreiking wilde goan. Nou de kwaam nie slecht uit want vanoavond hebben ze op de kemping unne BBQ, en as ik ergens unne hekel oan heb is 't wel BBQ-en.

In 't begin rent iedereen um 't hardst um 'n stukske vlis op wà kole te leggen en wil 't er zo snel muggelijk wir afhoalen of 't nou hillemaoal goar is of nie. Ze doen 'r 'n sauske om hinne en ze eten 't op. De inne keer is 't half rauw en druipt 't bloed nog langs de kin noar beneeje en d'n andere keer veul te hard, asof oe taand 'n hardheidstest moete ondergaan. Gif niks, as 't sauske mar goe is. Kortum ge kunt ze gebakken schoenleer me 'n goej sauske veurzette en 't wurt gegeten. Ik zeg U: "Als moeder de vrouw thuis zo bakte dan was ze allang op stroat gezet." Dus ik ging gêr op z'n verzoek in.

Maar ja, hij wilde wel de'k er 'n bietje gekleed uitzag want 't waar 'n officieel fist en werd gehaawe in het restaurant van Lycee d'Technique Eindhoven. (Toenmalige TLE) Dus ik heb men kemping smoking (trainingspak) oangetrokken en ben 'r noar toe gegoan. Nou 't valt zwoar tege. 't Is gin restaurant mè sjieke toafelkes en mooi klidjes mar 'n gewoon k'tiene mè allemoal stoelen op 'n rêij. Eigenluk ha'k bitter m'n vrijetijdsklirre oan kunne haawe

Nou, munne zoon is na 8 joar geslaagd.

Worveur?

Al sloa de me dood?

Ik weet nie of d'aander oanwizziggen 't weten, mar vur men is 't allemoal 'n bietje wazig.

De jongelui van tiggeworrig zen nogal zelfstandig, dus het precieze komde doar ok nie van te weten.

Tja betoale doar bende goed vur, mar mè z'n studie bemoeien: "Ho maar"

Zo'n aacht jaar geleeje stuurde we hum noar de Katholieke MTS.

We sturden hum doar noar toe um dè we hum persé op 'n katholieke skool wilde hebben.

Er waar nog 'n aander MTS hier in Eindhoven, maar de waar d'r een op algemene grondslag.

Die stond bij ons in 't durp niet zo goed oangeschrievve. De waar volgens de pastoor 'n skool zonder normen en waarden. Dus een poel van verderf.

Durum is tie op de katholieke skool begonnen.

We wisten toen precies hoe't 'r met hum vur stond.
We kriggen op tijd 'n rapport met namen van vakken woarvan ge ôk wist wa die vurstelden.
Aachter elk vak stond ôk een cijfer.
As ge dan nie teveul onvoldoendes hât, wiste dè tie "over" waar.

Het uurste joar hoalde hij 't nie.
Toch denk ik dè wij as ouwelui 'r genoeg vur gedoan hebben.
We hen'm 'n eigen kamer me radio, tv, Cd-speler en veul stripboeken gegivve.
Um dè z'n interesse altijd al de sanitaire kant op ging wilde hij gêr 'n abonnement op 'n
Technisch Sanitair tijdschrift dè over het klenste kemmerke ging hebben, zo dè tie 'n
vursprong op de rest van de klas hà.
We hen'm dus op DE PLAYBOY geabonneerd.
Durrum snapte ik ôk nie dè hij voor installatietechniek een onvoldoende hà.
Ik zag hem regelmatig in dè tijdschrift zitten studeren.
Het was as het ware nie uit zijn haand weg te sloan.
We denken dè tie 't uurste joar nie gehaald hê um dè tie nog oan dees neij skool en heur
omgeving moes wennen.

Toen ie eindelijk dur 't uurste jaar waar gekomme, kwamen 'r ôk meer problemen.
Hij hà nie mir zoveel tijd voor z'n studie, wà ôk wel te begripen is.
's Moandags moes ie uitrusten van het weekend, dijnsdags sporten, 's woensdags waar 't
zogezeet stiere-avond (dan moes ie noar 't meske), donderdags wir sporten en op vrijdag
begint 't weekend.
Dus han we de indruk dè t'r van z'n studie nie zoveel mir terecht kwaam.
As ge dan vruugt of ie gin huiswerk hoefde te maken kridde as antwoord:
"D'r wurte wel wa opgegivve Mar dè hoefde van onze mister nie te maaku, want as we het
nie maaku hebben we ôk niks te vroage en is hij eerder met de stof klaar"
Tja, in diejen tijd hoefde we hum, wa z'n studie betrof, nie af te remmen.
Dus wir un joar verlorre

Toen kwaam de fusie.
Uurst mê de skool woar ik hum nie zo gêr op zag zitten.
Ge hurde en zaagt al m'teen dè 't aandere waar.
De klasse mister werd afgeschaft doar kwam unne mentor vur in de ploats.
Dè kon ik nog "vatten".
Mar toen de adjunct directeur vervangen werd door een HOKKER, wilde ik munne zoon
meteen van die skool hoalen.
"Sodejuu".
Ik moet er als rechtgearde katholiek toch nie oan denken om plotseling met een hokker
rondum de toafel te moete goan zitten.
Nou 't is oan de pastoor in ons durp te danken dè hij hier nog zit.
Hij attendeerde mij erop dat 't ginne gewone HOKKER waar want dè skrijfde me 'n K maar
dizze skrijfde me 'n C en dè dè een afkorting waar van Hoofd Opleidingscluster

Ze han 't ok af kunnen korte tot HO.

Dè hebben ze nie gedoan want aste um oansprijkt me HO denkt ie natuurlijk dè tie moet stoppen. Want un perd loate ok stoppen met het Brabantse huuj of ho.

Dus is gekozze vur HOC-er.

Tegelijkertijd kwamen er, zoas wij dè oneerbiedig noemen, van die geitenwollensokkenfiguren bij.

Inins begon munne zoon over zelfstandig zijn, zelf zijn studie indelen en wel of nie noar skool goan, te proaten.

En verder han we, volges hum, nergus verstaand van.

Toen ik dan ôk 'ns contact met zôn figuur opnam, begonnen ze over allerlei dingen te proaten die niks me skool te maken han.

-Heeft hij het thuis wel naar zijn zin

-zit hij wel goed in zijn vel

-mag ie wel 'n sluitspeld of andere piercing ploatse

-houdt U hem als ouders niet te strak

-dus krijgt hij wel voldoende vrijheid

En nog meer van zulk sort vroagen

Ik daacht toen: "Verdomme wor bemoeide oe eige me. Ge het nog nojt un fabriek van binne gezien en ge ment de ge doar alles over wit te vertellen"

Zurridge gij ur mar vur dè ze goan studere, inploats van mè dizze flauwe kul oe eige boan in stand te hawwe"

Vruuger krigge we, as we 't nie goed dinne, un skup onder ons kont en dan waar 't gedoan.

Mar tiggenworig moet overal een verklaring vur gezôcht en gegivve worre.

Ik weet nie wà 't beste is, mar ik zie wel dat het leste nie veul zooje oan d'n dijk gezet hè, want hij hoalde 't nie.

Toen kwaam het semester systeem. Doar snapte ik gin pijp tabak van.

Munne zoon ging over van het een semester noar het aander mar hij waar toch wer nie over.

Dè ging als volgt: Hij ging over van semester 6 noar semester 7 mar nou blijkt dat hij eigenlijk niet over was, want in semester 6 hit ie vur un poar vakken un onvoldoende stoan die tie nog moet herkansen. Die herkansingen moeten dan tijdens semester 7 gebeuren.

As het dornoa nog onvoldoende is kan het ok nog in semester 8 gebeuren

Vannemergen bleek hij wel geslaagd te zijn voor semester 7 en 8 mar dè tie vur 't herexamen van semester 6 vur d'n derde kir een onvoldoende gehaald hè. Mar umdèt'r voor hetzelfde vak in semester 5 ok nog een onvoldoende stond, kon ie dè nog herkansen en die onvoldoende van semester 6 wegpoetsen. Dus vannemergen het ie nog snel die herkansing gemakt.

Ik nim dus oan dè tie geslaagd is.

Warvur?

Ik weet het nou nie precies mir.

Ze maake oe zo hartstikke gek

Waar 't mar wir zoas vruuger.

Ge waart over of nie over. Geslaagd of gezakt.

Ik waacht net als alle aander mar af wa vur sort papierke munne zoon subbiet krijgt.

Houwdoe wanne

Sluiting Schooljaar 1998 (docenten)

Aangepaste versie van diploma uitreiking (op verzoek van de directie)

We stonne al kloar um noar de kemping te goan, toen un direksielid vandemergen belde of ik iets wilde zegge op de leste bij inkomst van de docenten.

Ik waar hartstikke vergeete dè die d'r ok nog waar
Nou dè kwaam nie slecht uit want vanoavond hebben ze op de kemping unne BBQ, en as ik ergens unne hekel oan heb is 't wel BBQ-en.
Hiervur moes nog van alles gekôcht worre, dus doar kon ik nou mooi onderuit komme.

Maar ja, hij wilde wel dè'k er 'n bietje gekleed uitzag want 't waar 'n bietje officieel
Dus ik heb mèn kemping smoking, (trainingspak) oangetrokken en ben hier noar toe gegoan.
Nou dè valt zwoar tege.

Dî is gin restaurant mè sjieke toafelkes en mooi klidjes mar'n klên k'tiene mè allemoal stoelen op 'n rêij, en hier en doar un hangtoafel
Eigenluk ha'k bitter m'n vrijetijdsklirre oan kunne haawe.

Wâ'ter nou hier prsies te doen is wit niemus.

't Is eigenluk even wazig as veul van die neij dinge hier op skool.

Er wurt dur zonne doe hetzelfde, die z'n eige DH-er loat noeme,hil wa bedaacht.

Letwel bedaacht dus nie over noagedaacht, hij noemt dè dan concept, gojt ut op toafel en zonder dè ge de kans krijgt er iets van te zeggen, kunde gij ut uitvoere.

Aste doarnoa nog un bietje kommentaar het, zit ie: Dat is door ons voorgeschreven, pas het zo goed mogelijk toe.

Nou en dè wurt in mijn ooge hier teveul gezeet, ge doet mar.

Ze noemen dè dan improviseren

Ut lijkt de Gamma wel.

Aste nou wist wà die Doe Hetzelvers hier verder doen dan was dè nog doar oan toe, mar aste dè hun vroagt zegge ze: Dat staat in mijn taakomschrijving.

Des hendig zeggen want die krijge we toch nojt te zien.

Nou daacht ik loat ik mar us trug goan noar ut begin, dus vur de fusie

Ik hà gesolliciteerd oan de katholieke MTS.

Ze zinne doar tigde men: zurgt'r mar vur dè ge hier oe eige thuis vuult.

En dè lukte in ut begin aarig. Het ging goeod. Mar de jeugd begon noa verloop van tijd wà anders te worre.

De leerlinge krijge steeds meer te vertelle. Thuis krijge ze un eige kamer mè: Radio, TV, CD en veul stripboeke. Unne enkeling skafte wel's 'n tijdskrift an.

Zeker vur 't vak installaties han ze thuis gezeet dè de playboy 'n goej studieboek waar.

Doar is vur men as mister nog wel overhin te komme.

Toen kwaam de fusie
Uurst waare we gewent oan 't begrip klassemister. Dè wier meteen klassemistor.
Nou kwaam ik doar ok wel overhinne want dè bleek nie veul anders te zijn.
Mar dè ze d'n adjunct-directeur ginge vervange deur unne HOKKER, skoot bij mij, als
rechtgeaarde katholiek, hillemoal in 't verkeerde kilsgat.
Zeker toen er ok nog de kruisbilde uit de lokale gehoald waare.
D'r waar gin respect mir vur un aander
Ik wilde weg.
Ik moest er nie oan denke dè ik me zonne Hokker oan toafel moest zitte. Verdulleme NEEJE.
De pastoor uit ons durp moest 'r oan te pas komme om uit te legge dè ge HOC'er skrijft en dè
dè de afkorting is van Hoofd Opleidings Cluster.
Kik en de afkorting HO kon nie gebizzigd worre want dè betekent Huuj, of te wel Stoppen, en
zônne vent is nie te stoppe, de lijkt wel 'n roestvrij stoale pijp.
Nie um te buige.
Um in vakterme te blijve: Zônne vent gedraagt zich as de formule van Huber Hencky:
driemaal wringing en inne keer buiging
Ik waar tevreeje gesteld.

Wijter leek 'r wel 'n invaasie van geijtevolle sokkenfiguren te zijn.
Jissus Maria wà kunde wel nie allmoal bedenke um zôn figuren binnen te hoale.
Dè is vur unne technische leraar wenne, want vur de fusie dinne we dè as klassemister
allemoal zelf.

Mar toen ik m'n praktijkcollega's zaag verskoot ik me kapot, ik daacht dè ik in un ziekenhuis
terecht gekomme waar.
Allemoal witte jassen en de praktijklokale hitte in inne keer laboratoria.
Elke keer as ik zonne laslaborant zaach, daacht ik oan dieje tijd toen ik vijf joar waar.
Toen stond 'r ok zônne vent me unne witte skolk, unne halve vinger en unne spiegel vur
zonne kop noa men te keeke en hoalde men amandele eruit. Nou bloeje as un vèrreke.
Ge kunt begripen de 't veul kruin gekost hè um dî jeugdtrauma te overwinnen
Dè kwaam allemoal wir boove en ik ben 'r dan ok bekant 1¹/₂ joar ziek van gewist.

Nou en dè waar allemoal goed en wel achter de rug of d'r kumt un neij direksie binne.
Ik wit nie wà hier de bedoeling van is, mar die hebbe van veul afdelingen de hoofden
weggehoald, zoals die van financiën, informatisering, facilitair beheer en personeelszaken en
doar neij vacatures vur uitgeskrivve. Zô ut zijn um goej volgers doar te ploatsen?
Ut mojste is dè ze inderdaad denke dè wij, as misters, alround zijn, want ge kunt overal op
solliciteren.
Ok kumt 't goed uit um dè ter misters te veul zijn.
Dus is 't zeker iets as te nie mèn vur de klas wilt stoon, um wà vur reeje dan ok, doar op te
sollisiteren.

Tja en dan de opleidingsstructuren
Doar is hillemoal gin touw mir oan vaast te kneupe.
We hen uurst de SVM-diploma's gehad.
Hierbij waare leerlinge geslaagd vur semester 7 en 8 mar gezakt vur un herkansing van
semester 6. Wa moete dor nou mî?
Nou hil eenvoudig we zuuke net zo lang tot we ergus, bevobbelt in semester 5, nog iets kunne
vijne zoo dè tie doar nog vur kan herkanse.
De leerling kan nog slagen en ons gezicht is gered.

De neij opleiding wurdt nie mir volgens de SVM mar volgens de WEB-structuur gegivve.
Ze, en doar bedoel ik de verantwoordelijke mî, moete er vur waake de ze nie in d'r eige WEB
verstrikt raken.

Ik heb ôk gehurt dè ze zeuve 58+ mè vervruugd pensioen wilde stuuere.
Gistere daachte dees collega's nog dè vandaag hunne leste dag zô zijn, mar vandedêrge is dè
allemoal wer teruggedreijt.
Tja, zo te zien is er kommende halfjoar nog veul te organiseren of te reorganiseren.
Durrum denk ik dè ze mar bitter oan afvloeien bij de 50 kunne beginne.
Dan komme 'r allemoal neij docenten en is 't vur de direksie better um mensen te zuuke die
psies in de pas willen loope.
Ik wens U allen een prettige vakantie toe.

Houwdoe wanne

Diploma uitreiking 1999

Werktuigbouw en besturingstechniek

Ik zie menigeen denken:

Gotte, got, weer iemand die wat te vertellen heeft.

Geef ons gauw het diploma, zo dat we snel aan het bier kunnen.

Nou nog efkes dan, want eerst wil ik ingaan op de door veel ouders gestelde vragen:

Hoeven ze op die school niks meer te doen?

Krijgen ze geen huiswerk meer?

Het antwoord is kort maar duidelijk.

Inderdaad ze hoeven niks meer te doen.

Ik zal U dat met een voorbeeld proberen uit te leggen.

Een semester duurt een half jaar.

Tijdens de lessen neemt een leerling maar de helft op, dus effectief blijft er maar een kwart over.

Verder gaat de helft van de lestijd verloren omdat ze het veel te druk hebben met te vertellen over hun buitenschoolse activiteiten.

Als moderne docent moet men dat stimuleren, dan blijft er nog maar een achtste over.

Van een docent wordt verwacht dat hij alles goed en duidelijk uitlegt.

In de praktijk komt dat neer op zo'n 3 keer per les hetzelfde maar dan op verschillende manieren uitleggen.

De volgende les moet dat nog eens herhaald worden omdat ze het weer vergeten zijn. Dat is dus 4 keer en houdt in dat er nog $1/32^e$ overblijft.

Een examenjaar heeft 32 lesweken.

Als U het allemaal nog hebt kunnen volgen kunnen we feitelijk volstaan met 1 lesweek voor het examenjaar.

In die ene lesweek hebben de leerlingen gemiddeld 24 lessen.

Deze zijn verdeeld over 6 vakken.

Dus gemiddeld per vak 4 lessen.

Zo'n vak omvat meestal een deel theorie en een deel practicum.

Dus per vak blijven er 2 lessen theorie van 100 minuten over.

De meeste leerlingen, en soms de docent, komen wel eens te laat, laten we zeggen gemiddeld zo'n 10 minuten, daarnaast wordt er al 10 minuten eerder opgeruimd om op tijd te kunnen stoppen.

Daardoor kunt U zeggen dat een theorievak in het eindexamenjaar in 60 minuten afgehandeld kan worden

Het is dan ook duidelijk dat ik volmondig kan zeggen:

OVER EEN JAAR GEZIEN HOEVEN ZE NIET VEEL TE DOEN

Over de totale schoolperiode zou je hetzelfde op kunnen maken.

Dus afgezien van de stage, zou een leerling de MTS-opleiding in 4 weken, zonder al te veel inspanning, kunnen afronden

Toevoeging voor de besturingstechniek klas

Halverwege het jaar heb ik de besturingstechniek klas overgenomen van de heer Gruiters, die van zijn welverdiende rust is gaan genieten.

*Tja, iets halverwege overnemen wil niet zeggen dat je dan alles maar half kunt doen.
Het is net zoiets als een tweedehandse auto kopen.*

Hij is al ingereden, de kop is er af.

Hij heeft al z'n nukken en de ellende van kleine mankementjes beginnen te komen.

Dat is natuurlijk ook mede afhankelijk van hoe er de eerste eigenaar mee omgesprongen is.

Nou ik moet zeggen ik heb geluk gehad, dieje mens wist wat besturen was.

Maar ja zoals het ook met een nieuwe auto is, er is altijd wel een kleinigheidje aan wat je er van het begin af aan niet uit krijgt.

Het ene moment denk je dat je een Rolls Royce bestuurt en het andere moment denk je dat je een tractor in beweging probeert te krijgen.

Nou dat was met deze klas ook zo.

Het in beweging zetten was geen probleem, maar het vervolg.

De ene groep behandelde het gereedschap en de modellen als porselein, terwijl de ander groep er als het ware lustig op los begon te rammen.

Bij deze laatste groep heb ik regelmatig mijn ogen dicht moeten doen en dacht ik, als ze weer eens iets met die grote handen vastpakte, nou zeg maar fijn probeerde te knijpen, hopelijk komt het er net zo uit als het er in is gegaan.

Achteraf is het gelukkig allemaal meegevallen

Het was in totaal een GOEI GROEP

Ze hadden bijvoorbeeld een broertje dood om te laat te komen.

Ze waren bij mij dan ook nooit te laat.

Ze waren gewoon te vroeg voor de volgende les.

En voor de volgende les, dat was micro-elektronica, zag je dat het complete lijf van deze tedere jongemannen onder spanning kwam te staan

Tjonge, jonge, jonge wat hadden ze het met dat vak moeilijk

Ook wel te begrijpen.

Want echte werktuigbouwers willen overal aanzitten.

Dat merk je thuis al als er iets nieuws aangeschaft wordt. Hij begint eerst overal aan te draaien, te prutsen en te friemelen, en pas later als het niet werkt zoals hij wil, wordt de handleiding gelezen.

*Daarom vind ik het zo gek nog niet dat deze jongens zo gestresst van de elektronica raken
Die elektronen, ionen en wat er verder aan te pas komt waren voor hen niet te zien of te vatten.*

Tja, voelen of ruiken dat konden ze wel, maar dan was het meestal te laat.

Jongens mede namens jullie klassenmentor (Hr. Arts) bedankt voor de prettige samenwerking en gefeliciteerd met het behaalde diploma.

Doe er iets goeds mee

2000 Diploma uitreiking

Opkomst op klompen, pet op en met een gewone telefoon onder de arm

Zo uurst efkes m'ne GSM wegzetten

Want as klêne zelfstandige kunde tiggeworrig nie mêr zonder Ik ben namelijk agrariër of te wel boer en in dizzu tijd witte ojt nojt nie of ze in d'n Haag of in Bels wir een of aander hormoon ontdekt hen, woardeur os bedrijf noa de knoppe gû. Ja zôn ding is dan verrekke hendig.

Ik zaat vannumerrigge de koej te melke toen m'nne zoon belde en vruug of ik zin hà um mee te goan noar zên diploma uitreiking.

Nou gêre daacht ik, want aanders moes ik toavond mee noa zonne opa-avond bij ons in't durp.

Tja des tiggusworrig ôk wa.

Kik as vruuger de vrouw unne klêne verwaachte dan kridde die ôk mè z'n tweeje, en ge zurrigde er ôk mè z'n tweeje vur Eigentluk din de vrouw't allinnig.

Gè waachte as voader mar af.

Nou is dè wa aanders.

M'n doachter verwaacht binnekort unne klêne en nou vijne die moderne snotjong dè zoiets ôk 'n groepsproces is.

“Tja” zin die maatskappelijk werkster, ôk zôn snotding, net dreug aachter de ôrre, een die nog nie veul in de wirreld gezien ha, ”in dizzu moderne tijd gû de moeder zo snel muggeluk wir werke en fungeren de opa's en oma's as oppas voader en moeder. Dus is 't vur 't keind 't bêste dè gullie 'r van 't begin af oan bij betrokken bent.”

Zied't al zitte?

M'n dôchter hier, wij dur neevu, m'nne skônzoon rechts en zèn ouwelui doar wir langs.

En dan mar puffe en hijge.

Dus ge begrijpt wel dè'k liever hier zit te puffe dan doar.

Ge moet'r wel netjes uitzien zin m'nne zoon want 't wurte gehawwe in 't restaurant van de skool

Dus ik daacht, moj toafelkes, skon kleedje 'r op, bluumkes op de toafel en un goej buffet.

Tis verdulleme un gewoon k'tiene mè unne hoop stuu.

Dus ik denk dè ik 't kouw buffet ok wel kan vergeten.

Zôn zes joar geleeje ware we vur onze zoon op zuuk noar un goej skool.

In un advertensie zagen we TLE stoan.

Nou dè kon nergus aanders vur stoan as Tuin en Landbouwschool Eindhoven.

Toen ik dan ôk die skool belde wis ik meteen dè 't goed zaat.

Het directielid dè ik oan de telefoon krig noemde zich HOKKER, dè kon nie bitter.

Hij hà dus in iedersgeval verstaand van 't ophokken van biste.

En toen we wà langer oan de proat waar, wis ik 't hillemoal zeker, want dieje mens hà ut mar over kavels en kavelherkansingen asof 't niks waar.

Ik daacht, dè moet ik hebben, dan het ie un goej ondergrond as tie loater m'n boerenbedrijf over wil nemen.

Kik d'r is niks zo hendig as dè ge wit hoe ge 'n kavel moet kunnen bewerken.

En as te ojt langs un kavel gevat het, hoe g't dan te pakken kunt krijge.

Dus vol goeje moet stuurde we hum noar dees skool toe.

Het uurste joar moes tie, ondanks dè tie er veul on gedoan he, toch over doen

Ik denk dè tie d'n overgang van ons durp noar de stad nie goed hèn kunne verwerken.

Doarna ging't un stuk bitter.

Regelmatig liet ie ons'n zo genaamd rapport zien.

Ik denk dè tie z'n eige doar in vergiste want volgens mèn waar dè'n uitdrey van'n onderzuuk

wà ze gedoan han over verskillende mestsorte , bestrijdingsmiddelen en kôje grond

Dè volgt vanêgens uit wà ge zaacht stoan:

WW4MLC 6,5

WW2MOH 3,4

PRV 3,0

WW4VSA 6,2

Doarbij denk ik nie an 'n rapport zoas wij dè vruuger kende mèn praktijk, materialenkennis en bouwkunde er op, mar oan percentages gif en meststoffe.

Mar 't ging toch goed, want ie ging over.

Vurrij joar stonde we hier um z'n diploma op te hoale

We krigge toen dî papierke

Er wordt een papier getoond waar midden in een vierkant uitgehaald is.

De directie zin toen dè tie wel 't 7e en 8e semester gehoald ha, mar in't 6e semester nog 'n kavel mist. Durrum krig ie toen 'n afgeslankt diploma.

Toen ik thuis kwaam heb ik munne zoon nog is gevraagd hoe't nou precies in mekaar stikt.

We moesse ons eige mar nie druk maaku, zin ie, want hij ging 't hendig hoale.

En dè klopt ôk wel want nou hettie 't dan ok gehoald.

Wà en worvur?

Dè blijft vur men 'n bietje wazig.

De jong van tiggerworrig zijn nogal zelfstandig, dus komde doar ok nie 't prsieze van te weten.

Tja betoale dor bende goed vur, mar oe eijge me de studie bemoeie ho mar.

Verrêk is 't al zô loat.

Loate we mar vlug me de diploma uitreiking beginne, anders zijn we nog te loat vur de halve finale van het EK-voetbal.

Houwdoe wanne

2001 Diploma uitreiking

*Opkomst van een broeder met bruine pij en een baard van de Kerstman.
En een vaste telefoon onder de arm.*

Zo uurst m'nne GSM wegzetten.

Ge wit ojt nojt of dè ze me noddig hebben want onze overste is ôk nie mir de jongste en z'n gezondheid loat wà te wensen over, dus moete we bereikbaar blijven.

Ik zal me uurst efkes vurstelle.

Menne naam is ROCHUS en ben van de congregatie DE ROCHELAARS.

Ik ben blij de gullie mè zon grote getale noar dizze ROC-tempel bent gekomme um mè men samen de dagsluiting te verzurigen.

Vurraf moet ik oe zeggen dè wij as innige de gelofte van erremoei afgelid hebbe.

As ge tiggesworrig de tillevisie ziet en d'n minister hurt, lijkt 't er wel op dè nie de klosters mar de skoole de gelofte van erremoei afgelid hen.

As dè zo is dan hen wij een ding op dî instituut veur en dè is dè we 'r al mî weten um te goan.

Kik wij loaten ons al zwoar sponseren.

Gullie daacht toch nie dè ik hier zonder sponsors hà kunne stoan.

Misskien is dî ok iets vur de skolen.

Dan nu over tot de orde van de dag.

De uurste lezing is uit 't boek:

Studeer ik of studeer ik niet en wurdt gesponserd dur de FORMIDO

Er wordt nu een formido petje opgezet

Tussen haakskes op skool zô dî dan as volgt kunne:

De leraar kumt binne en zî: Jongelui deze les gereedschapsleer wordt gesponsord door de Karwei.

Is dî niks vur ullie mister Lavrijssen?

Dus nogmaals

De uurste lezing is uit 't boek: Studeer ik of studeer ik niet gesponserd dur de FORMIDO.

In d'n beginne bent ge er inne van de uurste box.

Mè andere woorden. Ge bent jong, ge wit nog nie zoveul en ge wilt thuis huiswerk maken.

Mar noa verloop van tijd blijkt dè dè beginne um geslagen is noar ginne tijd, want:

op maandag moete uitruste van't weekend, dinsdags en donderdags moete sporten en um dè ge ok nog verkering het moet swoensdag noar de meid. Vrijdags begint dan wir 't weekend.

Ge ziet wel er blijft ginne studietijd mir over.

De stelregel dè alle moeite en inspanningen worre oangewend als naijver jegens aander en dè dit ijdeldheid is, maken we mee as de cijfers bekend gemakt worre.

Mè een lachend gezicht wurd dan gezit:

Ha, gij het un twee mar ik heb un drie, dus ik heb gewonnen.

Hiermî daacht men het kromme recht te maken en het onvolmaakte volmaakt.

Een van de maniere um dees problemen op te lossen is het bekende studiehuis of open leercentrum

De twidde lezing is uit 't boek:

Hoe voel ik mij er thuis gesponsert dur A&P.

Intussen vervangen dur C1000 mar A&P hî nog steeds betoald

A&P petje wordt opgezet

Het is de bedoeling dè ge oe thuis vuult op de skool

Thuis hêttie mistal un eige kamer mè TV, Video, CD- speler en veul stripboeken en hier en doar lî ok nog wel us 'n studieboek, zoas de playboy vur 't vak installatietechniek, en folders vur technisch lego.

Oan de muur hangt ôk nog 'n spreuk: **Hoe groter de wijsheid, hoe groter de kwelling.**

'n Ideale ploats um te studeren.

Mar nou kumt 't probleem.

Op skool hen ze zôn kamer nie, dus krijde huiswerk.

D'n mister gaf sommen op vur thuis.

As hij dees sommu nie gemakt ha, en wie din dè nou wel, din dun mister ze nie veur.

Hij zin: "Die moet je eerst zelf maken, dan weet je wat er fout en mis gaat. Ik hoef tenslotte geen examen te doen"

Nou dè werd dur niemus begrepen.

We moesten ons eige thuis vuule en thuis waar het mistal voader die alles vur mij makte

Mar ja die kende dè sort sommu nie en die zin dè ik 't dan toch mar op skool moes vroage.

Tja d'n mister hoefde 't 'r nie as unne kreuge in te kruije mar as tie oe nie meehielp konde oe eige nojt thuis vuule

Derde lezing uit 't boek:

Kavels en herkansingen nog ginne sponsor

Vurhinne bestonde er gewone vakken.

Mar tiggenworrig hebben ze elk vak onderverdeeld in zogenaamde kavels.

Nou moete oe eige doar as ouwelui gin vurstelling van probere te maken, want dè is nie te begrijpe.

Wa te zegge van: WW4MLC of WW2MOH of WW4VSA.

Dè is toch hil wà anders dan materialenleer, geridschapsleer, pneumatiek of gymmustiek.

Durrun denk ik dè vur dees lezing ginne sponsor te vijne is.

Het vurdeel van dî systeem is wel dè, indien ge 'n laag cijfer hoalt, ge gemakkelijk kunt herkansen. Doar wurdt dan ôk driftig gebruik van gemakt.

De leerlingen zijn er zelfs op uit.

Ik zal oe 's un, briefke vurleeze wà geskrivve is tijdens'n offisjeel examen:

Lang leve de herkansingen

Meneer ik heb vannacht niet thuis geslapen, omdat ik de laatste bus naar huis heb gemist.

Ik dacht dat om 5 over 12 de laatste ging, maar dat was om 7 over 10.

Dus moest ik vanmorgen de eerste bus hebben.

Echter toen de wekker ging was ik wakker en 10 minuten later bleek dat op die wekker (die ik normaal niet gebruik) geen "snoozer" zat. Daardoor ben ik weer in slaap gevallen (stomme ezel die ik ben) en in alle commotie die vanochtend ontstond ben ik mijn tabellenboek + rekenmachine + kennis vergeten.

Ik zorg er voor dat ik mijn herkansing haal.

Hoop U hiermede voldoende geïnformeerd te hebben.

Waarschijnlijk meer dan U wilde weten

De vierde lezing komt uit brieven van cursisten die wij ter missie gestuurd hebben naar d'n vrimde zoas Amerika, Schotland, Denemarken en Noorwegen, um aldaar het vak werktuigbouwkunde en metaal op een hoger peil te brengen.

Gesponsord door Reisbureau Broere

Er wordt nu een tasje van dit reisbureau opgehangen.

De brieven die zij vanuit onze missiepost te Noorwegen stuurden werden steevast ondertekent met "Brabantse Ijsberen"

Enkele citaten uit deze brieven:

Noorwegen

Hier een meeltje van de Brabantse ijsberen uit Noorwegen.

Het is hier verrêkes kouw wel -30° onder nul.

Kunt gij dit niet verzachten mister?

Eindhoven

Antwoord van d'n mister:

Ik zal oe een zwembroek of bikini sturen en wat zonnebrand want -30° onder nul is toch hetzelfde als 30° boven nul.

Noorwegen

Nee, het is kouw dus onder nul

Eindhoven

En d'n mister antwoordde:

Trek een borstrok, lange jaegeronderbroek en geiten wollen sokken aan.

Indien dit nog niet helpt laat dan ook je baard staan.

Noorwegen

Een week later kwam er een briefje met de tekst:

De temperatuur is hier weer lekker hij is tot -5° gestegen.

Misschien is zonnebrand wel voldoende

Het uitrichten en uitlijnen gebeurt hier niet zoals in Nederland met lasers maar met de duimstok.

Nederland:

Ze hebben daar dan sinds onze vorige missie veel geleerd.

Toen werd evenwijdigheid en rechtheid nog gemeten met een schietlood of ze spuilde er gewoon langs.

Als het lood of de spuig dan niets raakte was het evenwijdig

Beste toehoorders:

Ge ziet wel de wij met ons congregaat goei werk verrichten.

De laatste lezing is uit 't boek:

Vernielzucht groep WA7B gesponserd dur Albert Heijn

Indien een van dees jong uit dees klas 'n stuk geridskap in de haand hà gehad controleerde d'n mister noa 't gebruik of 't nog wel werkte as het uit hun klauwe was gekomme.

Dees groep verstond het um 'n skroefmaat (vruuger hitte dè micrometer) in de haand te neme en as ze die los lieten dan mochte blij zijn as hij nog as 'n skuifmaat kon meten.

Lomp, lomper lompst was hun sleutelwoord.

D'n lift, 'n pneumatisch ventiel, 'nne kompjoeter, niks was tegen hun geweld bestand.

Zelfs in de theorielessen zakten ze al snel terug in hun streektaal.

Wà vur ons as snotteren, rochelen, boeren en scheten laten over kumt, geldt vur hun as communiceren.

Vur dizze groep geld mistal:

Niks kunde, 't innigste wa ge kunt is van goej brood, kôj maken en dè kunde ôk nog us nie goed.

Zo dî waar 't 'n hil ênd

Het slot van men relaas wurt gesponsert dur bierbrouwerij Palm.

De bierbrouwerij die hier vlakbij zit gaf probleme in verband me de uitspraak:

Bavaarja of Bâvârieja (klemtoon op rie)

Ik hoop dè gullie allemoal nog efkes un bietje blijft buurte onder 't genot van un lekker pilske en denk an enkele gezegdes van al dees jong mensen.

“Lopt oe eijge nojt uit de hengsels”

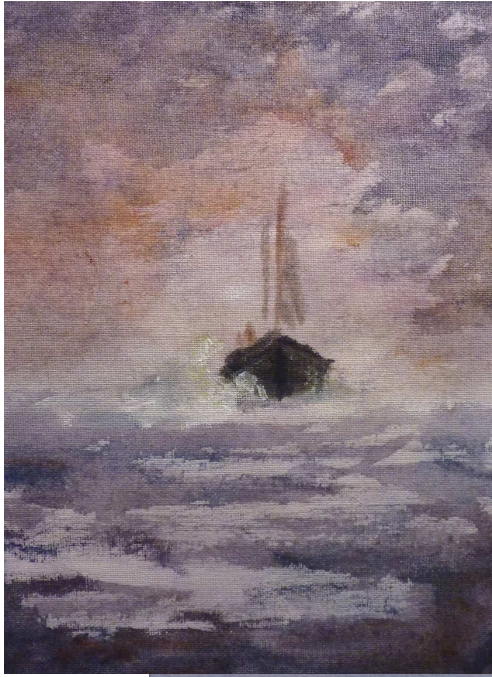
“Ik hà nie gedaacht dè zullie gedaacht zon hebben wà wellie gedaacht han”

“Un slecht huishouwe is dè woar de ouwelui nog iets te vertelle hen”

“Witte wà 't beste van d'n aauwe tijd is? Dettie nojt wirrum kumt”

Het ga U goed

Houwdoe wonne

Bertus Bessum

REDACTIEF

- Als redacteur van "t Interkomke" moet je helaas constateren dat de stap van "een mening hebben" naar "een mening formuleren" door velen niet gedaan wordt. Dat er genoeg te horen is bewijst BERTUS BESSUM.

- BERTUS BESSUM weet, zoals altijd, wat er zoal leeft en gebeurt in onze schoolgemeenschap.
- INTRON

Twee nieuwe vaste rubrieken zult u ook vinden. In "Op pad in het land der illusies" maakt de schrijver een persoonlijke keuze uit combinaties van "reizen" en "kultuuravonturen".

De andere rubriek heet "Bertus Bessum".

Hierin zal hij met vaste hand, al of niet met een zachte "bessum", wat uitspraken en gebeurtenissen bijeen vegen.

De redactie kijkt natuurlijk graag uit naar reacties op de artikelen. Het hoeven geen kantjes vol te

Bertus Bessum laat weten dat hij het zeer op prijs heeft gesteld dat een aantal collega's hem tijdens zijn afwezigheid hebben bezocht met een fruitmand. Hartelijk dank. Wij hopen dat hij in goede gezondheid weldra weer aan het werk kan.

Last but not least, vanaf deze plaats Bertus Bessum voor de meest gelezen rubriek, van harte beterschap gewenst.

Laat de INTERCOM open staan !!!!

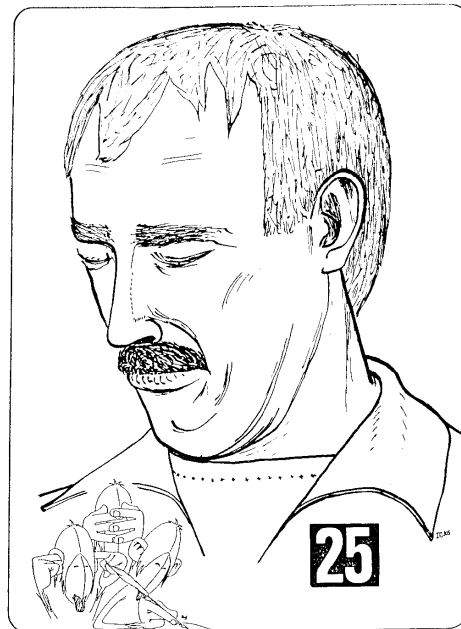
tussen al onze kerels en venten is deze BB er een met talenten, keepte hij toen in Nuenens voetbal thans leidt hij een ander elftal.

op school bessumde hij al bij een voorvallen met humor en wel... met een de praktijk van: horen, zien en zwijgen bouwde hij om tot: horen, zien en schrijven.

het is thans de 25^e keer dat hij de Bertus speelt, meneer, bijna liep het uit de hand maar hij is er weer in deze kraant.

Z'n fysiek wat in de war, 'n pietsie en momenteel in revisie hopelijk weer spoedig voor de klas daar is hij pas in zijn sas.

ga door, onvolprezen Bertus Bessum met je ontddoende glimlach lessen er is al veel gewonnen, pot verdomme 'k wens jou houdoe wonne van d'n interkomme.

Enkele verzamelde notities uit de 80-er jaren.

Indien er overeenkomsten zijn met huidige omstandigheden, berust dit op toeval

Betreffende Absentisme

- Dat het absentisme onder de surveillanten, tijdens de examens, groeit
- Dat Vutters die regelmatig onze school bezoeken ook tijdens de examenweek welkom zijn.
- Dat zij dan ook tijdens het surveilleren kunnen assisteren

Doel

- Dat wel eens vergeten wordt dat het doel van een school is om leerlingen wat te leren.
- Dat het niet de bedoeling is om ze de grond in te trappen
- Dat dit soms wel moeilijk is.
- Dat er waarschijnlijk meer van onze leerlingen verwacht wordt dan wat zij aan kunnen.

Afscheid

- Dat men, bij het afscheid van collegae, zich daar niet met een enkel uurtje vanaf kan maken.
- Dat deze mensen jarenlang de beste krachten aan school gegeven hebben.
- Dat desnoods maar alle middaglessen moeten vervallen.

Fusie

- Dat als twee mensen, met volwassen kinderen, gaan trouwen, deze kinderen de koppen van te voren bij elkaar zullen steken.
- Dat ze dan tot een gezamenlijk standpunt betreffende feest, bezoek e.d. voor nu en in de toekomst trachten te komen.
- Dat dit voor de verdere familiebetrekkingen een gunstige invloed kan hebben.
- Dat, als dit niet gebeurt, de relaties voor altijd of langere tijd verstoord kunnen blijven.
- Dat bovenstaande te vergelijken is met een fusie tussen twee gesettelde bedrijven.

Volle lokalen

- Dat een kip meer bewegingsvrijheid heeft dan de vleesklompen die in diverse lokaliteiten worden samengeperst.
- Dat er in zo'n kippen hok diverse geurtjes komen te hangen.
- Dat liggend of hangend vlees, dat niet gelucht wordt, na verloop van tijd ook geurtjes gaat verspreiden.
- Dat de enige remedie is: "Ramen open en wat later beginnen"

Onderwijs

- Dat ik steeds meer de indruk heb dat ik aan onderwijzing doe in plaats van onderwijzen.
- Dat het eerste meer overeenkomt met opvoeding dan met onderwijs.
- Dat onderwijs wel degelijk staat voor onderricht in enig vak of kunst

Rendement

- Dat er meer rendement uit de leerlingen gehaald moet worden.
- Dat de leraren zich hier drukker over maken dan de leerlingen.
- Dat iets wat je in 26 lessen weg moet leren niet in 4 studie-uren te leren is.
- Dat er dan toch bezien wordt dat wij de ontbrekende 22 uren compenseren.
- Dat je je dan in allerlei bochten moet wringen om tot behoorlijke cijfers te komen.
- Dat als je te ver doorwringt de staaf op een gegeven moment knapt.
- Dat we bang zijn om in een eerder stadium maatregelen te nemen.
- Dat dan de bom maar eens moet barsten.
- Dat het gemakkelijk is van achter een bureau te redeneren.
- Dat echter het winnen van zieltjes belangrijker is dan de realiteit.

Niveau

- Dat het soms op lijkt alsof we aan de kleuterklassen les geven.
- Dat ik daar echter niet naar gesolliciteerd heb.
- Dat de naam van onze school dan toch EMK had kunnen zijn.
- Dat dit dan staat voor En Maar Kleuren

Commissies

- Dat een duivel sneller schrijft dan er gelezen kan worden.
- Dat dit zeker voor Ad Hoc geldt.
- Dat we nogal wat ad-hoc commissies hebben.
- Dat er dan ook veel ad-hoc beslissingen genomen kunnen worden.
- Dat te hopen is dat deze commissies het volgende gezegde geen eer aan zullen doen:
“*Zij dronken een glas, zij deden een plas en alles bleef zoals het was*”
- Dat zij de slogan hanteren: Wat er ook gebeurt, doe alsof het de bedoeling was

Aandacht

- Dat schrijffouten vaak meer opvallen dan denkfouten
- Dat niemand luistert tot dat je een fout maakt

Lokalen

- Dat iedereen vindt dat hij het lokaal netjes achterlaat.
- Dat ook iedereen klaagt over wat voor een puinhoop er voor hem gemaakt is
- Dat we ons inderdaad met zijn allen aan regels moeten houden.
- Dat dit ook een vorm van collegialiteit is.
- Dat de gedachten van “het zal mijn tijd wel duren” naar de achtergrond geschoven moet worden.

Losse opmerkingen

- Dat er collegae iets met de directie wilden kort sluiten
- Dat het niet moeilijk is om hier kortsluiting mee te krijgen.
- Dat er toch altijd mensen blijven die nergens iets positiefs van in willen zien.
- Dat deze in het onderwijs niet met een lantaarntje gezocht behoeven te worden

- Dat nu Jan Rap en zijn Maat cursussen/lessen gaan verzorgen
- Dat niet gekeken wordt wie of wat, als er maar een cursus gedraaid wordt.

- Dat ik hagelslag op mijn brood doe.
- Dat ze me dan ook niet de kaas van het brood af kunnen eten.

- Dat ik aan ons vrouw, Berta Dweil, eens een neije bessum moet vragen, omdat er schijnbaar nog veel vuil onaangerod blijft
- Dat ik van anderen weer te horen heb gekregen dat het een zachtere bezem moet worden.
- Dat ik dit nog even in de groep zal gooien.
- Dat in de werktuigbouw altijd alles in een groep gegooid wordt.
- Dat in andere afdelingen hiervoor commissies gevormd worden.

- Dat een klagmuur of een klaaglokaal wel op zijn plaats is
- Dat het als buitenstaander prettig is, om je door een haag rokende, vloekende spugende en hangende jongelui, een weg naar de hoofdingang te moeten banen.

- Dat de identiteit van een school bepaalde voortgang in de weg staat
- Dat, als je geen identiteit hebt, dit ook het geval kan zijn

Informatiebriefjes

- Dat er bij de vraag om de hoeveelheid gekleurde briefjes te verminderen daar niet het blauwe informatiebriefje over ziekte ed. mee bedoeld wordt.
- Dat je nu bij toeval hoort of iemand ziek dan wel in het ziekenhuis ligt
- Dat om dit briefje terug te krijgen er waarschijnlijk een commissie in het leven geroepen moet worden
- Dat, om tijd te besparen, ik de “Commissie Bertus” gevormd heb.
- Dat ik daar dus alleen zitting in heb.
- Dat in de laatste commissievergadering besloten is om die blauwe briefjes weer in te voeren.
- Dat er alleen nog iemand gezocht wordt die er zorg voor zal dragen dat het ook gebeurt.

Pauze uurtje

- Dat bijna elke pauze een soort roddeluurtje is, waarin menigeen zijn frustraties kwijt wil
- Dat het daarom jammer is dat sommige oudere collegae weg zijn
- Dat deze namelijk zo heerlijk konden “o.h.-en” en relativeren

Meisjes in de techniek

- Dat er meer meisjes in de techniek moeten komen
- Dat dan de bekende reclame slogan “Koop Udense Turf”, althans de afkorting daarvan minder gebezigd moet worden.
- Dat deze slogan trouwens achterhaald is omdat deze fabriek allang ter ziele is.

Te laat komen

- Dat er veel over te laatkomende leerlingen te doen is
- Dat we de hand in eigen boezem mogen steken, omdat bij vergaderingen, en bijeenkomsten het zelfde verschijnsel optreedt.
- Dat het te laat komen positief uitgelegd kan worden als: “ Te vroeg voor het volgende”
- Dat dit wel voor het klasgebeuren kan gelden maar niet voor vergaderingen

Informatieverstrekking per brief

- Dat het geen zin heeft ver van te voren iets aan te kondigen
- Dat dit toch niet gelezen wordt
- Dat dit ontschoten is
- Dat ik beter kan schrijven: “Daar hebben we niet bij stil gestaan”
- Dat heb ik niet gehad of gezien

Fusie bulletin over kwaliteit

- Dat in fusiebulletin 28 een definitie van het begrip kwaliteit is gegeven
- Dat de lengte van deze definitie meer op de kwantiteit dan op de kwaliteit sloeg
- Dat je daaruit kunt concluderen dat je met kwaliteit alle kanten uit kunt als het maar kwantiteit is.

Resultaten

- Dat de afdeling werktuigbouwkunde, de problematiek met betrekking tot de slechte resultaten, in de eerste klas, ter hand heeft genomen
- Dat zij de zogenaamde “afhakers”, al in een vroeg stadium, in een aparte groep willen plaatsen.
- Dat dit van harte toe te juichen is.
- Dat dit idee, maar dan voor de gehele school, al eens eerder geopperd is.
- Dat de bezwaren, die er toen aan kleefden, er nu schijnbaar niet meer zijn.
- Dat dit waarschijnlijk ook te maken heeft met het feit dat er geen andere keus is dan dit voorstel, of op de oude voet door blijven modderen.

Welzijn

- Dat het welzijn op de school maar op een manier gestalte kan krijgen
- Dat dit kan door in voornoemd woord de l door de g te vervangen

Einde schooljaar

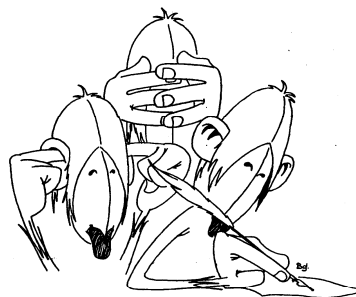
- Dat het schooljaar op zijn einde loopt
- Dat dit ook wel te merken is
- Dat het er nl. op lijkt of iedereen zijn t'eigen weegs gaat
- Dat iedereen nl. onderweg of onderweges is
- Dat deze uitdrukking vroeger door ons moeder gebruikt werd als er niemand te bereiken was
- Dat dit momenteel afgedaan wordt met het modewoord "Externe Contacten"

Vergadering

- Dat er een vergadering gepland was
- Dat het niet duidelijk was of deze bestemd was voor dagschooldocenten of dat het ging over dag schooldocenten.

Leraren

- Dat een leraar iemand is die voor elke oplossing een moeilijkheid heeft
- Dat we slechts hen als mensen beschouwen die onze mening zijn toegedaan
- Dat ik hier kom voor de kost
- Dat ik anders een ander beroep gekozen had
- Dat hij rustig les wil geven.
- Dat zijn gehoorapparaat dan uitkomst biedt.

D'n Mister

Doar stut ie dan
Mè z'n grote boeketas
Unne onskuldige kop
Vur wà jong, z'n klas

Jong, bizzig mè dur eijge ding
Niemus ziet um stoan
Hij stoa ter in z'n eentje vur de klas
Het ie hiervur zo z'n best gedoan?

Van alles vliegt dur 't lokaal
Hij wurt bekant vermoord, dieje jonge vent
Dur un papiere pijl
Die tie mar net ontwijke ken

Hij lê z'n krijtje op z'n buro
Goa zitte mè un roar gevuul
Goa ze allemoal zitte bekijke
Vanuit zonne mister stuul

De jong proate over meide
Sex, sport en spel
Over alles wà ze won doen
Ge kent en wit dè wel

Overal hen ze hun gedachte bij
Mar bij de les lukt dè nou nie
Ze proate oan een stuk deur
Niemus die d'n mister zie

Vur hem makt dè niks uit
Ut makt um nie overstuur
Hij bereidt zich veur
Op de volgende klas, 't komment uur.

Bertus Bessum

Vrije interpretatie van Opletten

Beginnend docent

Vol vertrouwen begint hij aan zijn taak.
De vooruitzichten zijn veelbelovend.
Hij zal worden begeleid door een coach (mentor), deze kan hem, op de achtergrond, volgen, bijstaan en als vraagbaak fungeren. Daarnaast zal hem de gelegenheid worden geboden om zich in het vak te bekwamen. De lessen die hij gaat verzorgen zijn bekend zodat hij goed voorbereid kan beginnen. De werkelijkheid is echter anders. Door ziekte van collega's wordt hij plotseling met andere klassen en onderwerpen geconfronteerd. De voorbereiding komt nu in het gedrang. Er staat weinig op papier. Dan zijn er enkele klassen die uit een zeer gemêleerd gezelschap bestaan. De ene helft heeft in de voorgaande opleiding meer gehad dan hij ze te bieden heeft, terwijl een ander gedeelte nog geen enkele kennis van het vak heeft.

De coach weet inhoudelijk weinig van het vak af en verder is er niemand die weet waar hij de informatie vandaan moet halen en als er al een collega is die hem wil en gedeeltelijk kan helpen zit deze ook "vol".

Voor een beginnend docent is dit een moeilijke situatie. (Een oude rot past daar zijn eigen spelregels op toe maar daar kan hij nog niet aan beginnen).

En voor de hogere geledingen geldt alleen maar: Als de klas maar in een lokaal zit en voor hen ben jij de professional die het op moet lossen.

Hij voelt zich zwemmende, elke les hopen dat hij toch de overkant haalt.

Een lichte paniek maakt zich van hem meester:

Is dit wat hij voor ogen had??.

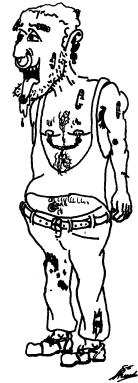
Nog even aankijken en dan.....

Kom maar op

met die

moderne leerling

Ik ben er op voorbereid

Humor(loos)??

Hij komt zijn tekenlokaal binnen en ziet dat al het oude tekenpapier, ten gevolge van een fusie, vervangen is door een nieuw type.

Bij deze nieuwe vellen moet je de leerlingen er snel een kantlijn op laten zetten, want anders bestaat de mogelijkheid dat het wegwaait.

Met andere woorden, door er vier potloodlijnen op te laten zetten werd het gewicht van het papier meer dan verdubbeld.

Bij het tekenen zelf moet de lijn er meteen goed op staan want bij het weggummen bestaat de mogelijkheid dat je door het papier gaat.

Op de lerarenkamer uitte hij zijn ongenoegen tegen een adjunct-directeur.

Tevens vroeg hij zich af of de inkoper zelf wel ooit getekend had.

Deze adjunct voelde zich aangesproken omdat het papier in zijn opdracht ingekocht was.

Volgens hem was het veel goedkoper, van dezelfde kwaliteit dus in zijn ogen net zo goed.

Verder moesten we er maar mee leren omgaan, want er werd geen ander papier meer ingekocht.

Toen ze uit elkaar gingen was het ongenoegen bij de docent niet verdwenen.

Twee weken later zat hij met enkele collega's en dezelfde adjunct te eten.

Na het eten nam hij zijn portemonnee en gaf een van de collega's geld voor de door hem eerder verstrekte foto's, waarop de adjunct vroeg: "En ik dan".

Waarop hij uit zijn portemonnee een stuiver haalde, voor de adjunct neerlegde met de opmerking: "Alstublieft, dan kun je wat dikker papier kopen".

Hij was nou eenmaal gewend om alles met een beetje humor te omkleden

De adjunct liep weg om even later schreeuwend terug te komen.

Hij wenste zo als meerdere niet aangesproken te worden en sommeerde de docent om met hem mee naar zijn kantoor te gaan. Deze bleef kalm en zei: "Ik kijk wel uit, je hebt jezelf niet in de hand. Ik ben er niet zeker van of dat op je kamer wel het geval is"

Onwelvoeglijke woorden gebruikend keerde de adjunct terug naar zijn kamer.

Huiswerk

Volgens “de Koenen” een concurrent van “De Dikke van Dalen” heeft dit twee betekenissen:

1. Schoolwerk dat thuis gemaakt moet worden
2. Als schoolwerk opgegeven of beschouwde taak

De leerlingen kennen volgens mij alleen maar de eerste betekenis.

Omdat er nogal wat leerlingen zich thuis niet echt thuis voelen komen ze er ook niet toe om dit te maken.

Voor anderen is de Nederlandse taal al zo verengelt dat ze niet begrijpen wat je bedoelt. Vandaar dat ik het al eens in het Engels geprobeerd heb, door op het bord te vermelden: “HOOM WURRIK”. Maar helaas ook dat komt niet over.

De vraag is dan ook geven we nog huiswerk op, en als je het opgeeft wat doen we ermee.

Ik zou zeggen niks, maar geef het wel op.

Als het wel opgegeven wordt kan er achteraf niet gezegd worden dat de leerling niet wist wat hij moest kennen.

Als docent moet je echter niet gaan controleren of het wel of niet gemaakt is, ze doen het toch niet.

Als je gaat controleren en er iets van zegt krijg je opmerkingen als: *“Wà make oe eige toch druk mister, denk mar an oe hart. ’t Kumt toch allemoal wel goed.”*

Of *“Ge makt oe eige drukker as wij”*. Daarom is mijn advies nie controleren dan raakte ôk nie gefrustreerd.

De specifieke taken worden soms wel op school gemaakt, de tijdsplanning van de uitvoerder is anders dan die van de opdrachtgever.

Dit kan zelfs zover oplopen dat na enkele jaren de opdracht verjaard is en er besloten wordt om maar vrijstelling te geven. Dus soms overstijgt de planning zelfs de schooltijd.

Conclusie:

Geef wel huiswerk op

Controleer nie en wacht af.

Gij raakt nie gefrustreerd

De leerling ok nie

Dus:

Alles kom reg

Op 28 april werden de laatste lessen op de locatie Egelstraat gegeven. Ik vond dat dit niet onopgemerkt voorbij mocht gaan daarom werd een tegel, welke geplaatst was tijdens de opening van het gebouw, op het schoolplein van de Egelstraat uitgegraven. Een groep leerlingen van de eindexamenklas ging 's morgens om 10.00 uur, in feestelijke kledij en met feestmuziek, de lokalen langs om de lessen voor deze ceremonie te onderbreken. De voorganger die verkleed was als minstreel, declameerde daar onderstaande Na deze ceremonie zag de directie zich genoodzaakt om de school vrijaf te geven.

AFSCHIED VAN DE EGELSTRAAT

door Albert vd Boom

28-04-1995: laatste schooldag in de Egelstraat

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Toen dees steen hier werd begraven
Werd ook d'n eerste paal geslagen
UTS gij zijt niet meer
D'n MTS werd gij dat deed toch zeer

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Zo begon in '71 uw bestaan
En lokte menig jongmens aan
Want in d'n tijdschrift kont gij lezen
Op dezen school daar moet gij wezen

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Oh Nederland stuur toch blij te moe
Uw kroost naar mijn collezie toe
De beste school die ooit bestond
Op ons gezellig wereldrond

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Men leerde hier aan den lieve jeugd
het Engels, 't cijferen en de deugd
Men zingt en leest er op z'n gemak
Men leert er zelfs nog enen vak

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar de hemel

In d'n lente van Uw leven
Gij waart slechts 20, iets d'r neven
Kwam er 'n ander om d'n hoek
Den MTS komt nu als TLE ter boek

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Slechts 25 jaren zijt gij jong
En nu slaat voor u de laatste gong
Voorbij, Adieu mijn Egelstraat
Weet dat gij eens mijn liefde waard

Oh gij, schone blomme
Wie kan het wat verdomme
Uit dit ondermaans gewemel
Sturen wij U naar den hemel

Het digitale tijdperk

Hij was gewend om zijn toetsen en verslagen met de hand in goed leesbaar blokschrift in te leveren.

Dat was nooit een probleem en als het toch uitgetypt moest worden dan werd dat door de technische typiste van de administratie gedaan.

Plotseling werd dat veranderd het moest en zou digitaal ingeleverd moeten worden.

Digitaal (Latijnse di'gitus = vinger) betekent volgens Koenen: van de vingers of tenen.

Dus de opmerking van hem dat het al digitaal was, want het was met de hand (dus ook met de vingers) geschreven werd niet als relevant gezien.

Nee het betekende dat, of je nu een computer had of niet, het op een schijfje ingeleverd moest worden.

Gelukkig had zijn zoon hij nog een commodore 64 en daar een uitbreiding voor een 5 ¼ floppy op aangebracht. Het was hem gelukt om daar zijn toets op te maken.

Maar nadat hij het had ingeleverd kwam de direct leidinggevende met de opmerking dat hij het "ding" niet kon lezen.

Geen nood hij nam de floppy terug, printte hem thuis uit en leverde de floppy weer in maar nu met een geprinte versie er bij.

Weer was het niet goed want de 5 ¼ floppy was, volgens hem, allang vervangen door een 3 ½ schijfje.

Tja ze gaan er maar vanuit dat je thuis altijd het nieuwste van het nieuwste hebt staan.

Dus heeft hij een computer aangeschaft

Momenteel heeft hij zijn computer laten Upgraden van Windows 95 naar Windows 98

Dat werkt perfect, maar om op school nog een computer te vinden die geschikt is voor 3 ½ schijfjes

Daarnaast gaat men er automatisch vanuit dat je thuis internet hebt.

Nou hij heeft dat ook niet.

Dus, omdat de school alles voortaan (ook in de vakantieperiode) per internet doet, mist hij soms het een en ander.

Het wordt tijd dat hij ophoudt

Het rapport

Gesprek tussen vader en zoon

- Mensenkinderen met zo'n rapport had ik vroeger niet eens thuis hoeven te komen.
- Zo slecht is het nou ook weer niet pa.
- Hou op jongen, je hebt maar twee voldoende.
- Maar dat zijn wel mooi twee achten, en dat nog wel voor loopbaan en burgerschap en voor tekenen
- Ja maar de andere vakken zijn zwaar onder de maat.
- Nou pa dat valt wel mee, voor die vakken kan ik gemiddeld nog wel 7 punten per vak omhoog en dat kan niet iedereen in onze klas zeggen. Kijk als je een 6 staat kun je nog maar 4 punten omhoog dus als je over progressie spreekt, kan ik in onze klas nog het meeste progressie maken.
- Maar als je dat allemaal moet ophalen, heb je nog wel een jaar extra nodig.
- Nee pap, want we krijgen voor elk vak 2 herkansingsmogelijkheden.
- Maar als je het dan nog niet haalt is het wel goed mis.
- Nou zo'n vaart zal het niet lopen, want dan zijn we minstens een jaar verder.
- Dat wil dus zeggen weer een jaar naar de "Filistijnen"
- Nee pap, want we kunnen eigenlijk niet blijven zitten, want na ons is er een andere onderwijsvorm gestart en daar passen wij niet in.
- Trouwens hoe kom je eigenlijk aan die 4 voor praktijk? Je was daar toch altijd zo goed in.
- Dat ligt aan die vent pa. Daar moeten we 7 keer naar toe. Daar ben ik 3 keer niet geweest omdat ik mij verslapen had. Eerst dacht ik 4 van de 7 keer dan is dat toch nog een 5,7 afgerond een 6.
- Ja, maar zo zal hij wel niet gedacht hebben.
- Klopt, voor elke gemaakte opdracht krijgen we een punt. Ik heb drie keer een 7 en een keer een 7,2 gehaald. Dat zijn 28,2 punten. Ik dacht 3 keer niet geweest dat is per keer een 1. Dus samen 31,2 punten. Gemiddeld was dat dan een 4,46, afgerond een 4,5 en op hele cijfers een 5, en dat mag. Maar nou rekent die vent alleen maar met 28,2 en daarom is het een 4.
- Dus heb je drie nullen gekregen.
- Dat dacht ik ook pa, en daar was ik het niet mee eens want een nul mogen ze niet geven dat moet minimaal 'n een zijn. Maar volgens hem niet, want ik heb niets gemaakt dus volgens hem kan hij dan ook niets beoordelen. Daardoor krijg ik geen cijfer, maar er wordt wel gedeeld door het aantal opdrachten dat ik had moeten maken.
- Dus toch drie nullen.
- Volgens hem niet pa. Dat dit eigenlijk hetzelfde is ontkend hij. Hij zegt: "Jij hebt niets gemaakt, dus staat er geen cijfer, punt uit."
- Maar dan had je toch kunnen vragen of dat je die opdrachten nog een keer kunt komen maken.
- Dat kan niet pa, want dat moet ik dan in mijn vrije tijd doe en je weet toch dat ik alle vrije uurtjes bij AH werk.
- En dan die 3 voor Engels?
- Dat komt omdat die juf alleen maar woordjes en zinnestjes heeft gedaan. Daar ben ik gewoon geen ster in, dus een 3 is nog niet zo slecht. Die kan ik het volgende semester gemakkelijk ophalen want dan krijgen we spreekvaardigheid en dat gaat me stukken beter af.
- Deddie coel, doont yoe stink soo?
- Ja, maak er maar grapjes over.
- Doont pennik, pa
- Maar een 4 voor Nederlands is toch helemaal belachelijk. Dat is de taal waar je in opgevoed bent.
- Ja, maar die vrouw is helemaal niet redelijk. We moesten bij dat proefwerk werkwoorden invullen. Ik had ingevuld: hij hauwt, en volgens haar moest dat zijn: hij houdt. Dat werd helemaal fout geteld. Eigenlijk had ik daarvoor een 6 moeten hebben want ik had toch 3 van de 5 letters goed.
- Dus als ik het allemaal goed begrijp heb je eigenlijk helemaal niet zo'n slecht rapport en hoef ik mij niet ongerust te maken en heeft het geen zin om naar het oudergesprek te gaan?
- Juist pa, Want het waren maar formatieve toetsen, dus eigenlijk zegt dat niet zoveel. De leraren zijn de enigen die het somber voor mij inzien. Zij maken zich drukker om mij dan nodig is, want alles komt toch op zijn pootjes terecht.

ISO certificaat

ISO- leren

Afzonderen, verwijdering uit de huiselijke omgeving, verwijdering uit maatschappelijke omgeving, afzonderen van een groep individuen, scheiding van soort genoten, opsplitsing. Worden onze leerlingen nu opgeleid voor een ISO norm?

Voor het PGO gebeuren was dit een volmondig JA.

Een leerling mocht op eigen houtje zoveel leren en huiswerk maken als hij zelf wilde. Dit was dus niet groepsgebonden. Hij was volledig zelf verantwoordelijk voor zijn daden. Dus inderdaad kon hij dit in afzondering bereiken. Dus het certificaat ISO -LEREN was volledig op hem van toepassing.

Momenteel is dit anders. Alles wordt ondergeschikt gemaakt aan het groepsproces.

Individuele acties worden wel geaccepteerd, maar heeft maar een minimale invloed op het slagen of zakken. Een onvoldoende voor het groepsproces betekent in veel gevallen GEZAKT.

Dus het certificaat ISO-LEREN is niet met goed fatsoen uit te reiken.

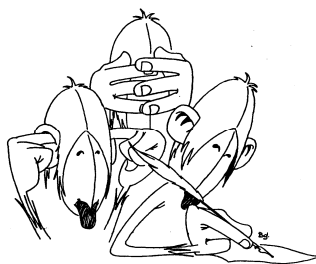
De vraag of het bij CGO (Competentie gericht onderwijs) wel in aanmerking komt is nog niet beantwoord. Worden de competenties die per individu gehaald dan is het JA, maar loopt het via diverse groepsprocessen dan moet aan een NEE gedacht worden.

Al met al blijft het een moeilijk stukje materie.

Kortom vergeet een certificaat ISO-Leren voor onze studenten maar, laten we eerst maar eens het tweede deel van dit certificaat weer in praktijk proberen te brengen. Dus geen ISO-LEREN maar isoleren en van daaruit LEREN zodat we later toch kunnen zeggen ze verdienen het certificaat ISO-LEREN

Houwdoe Wonne

Bertus Bessum

Lesovername

Halverwege het jaar moesten er lessen overgenomen worden van een collega die van zijn welverdiende rust is gaan genieten.

Iets halverwege overnemen wil nog niet zeggen dat je dan ook alles maar half kunt doen. Het is net zoiets als een tweedehandse auto kopen: hij is al ingereden, de kop is eraf en hij heeft al z'n nukken.

Tevens begint de ellende van kleine mankementjes de kop op te steken.

Dat is natuurlijk ook mede afhankelijk van hoe de eerste eigenaar er mee omgesprongen is. Als die wist wat besturen was kan dat best meevallen.

Maar bij een nieuwe auto is er altijd wel een kleinigheidje aan wat je er van het begin af aan niet uit kunt krijgen.

Het ene moment denk je dat je een Rolls Royce bestuurt en het andere moment dat je een tractor in beweging probeert te zetten.

Nou dat is met een klas ook zo.

Het in beweging zetten is geen probleem, maar het vervolg.

Terwijl de ene groep het gereedschap en modellen als porselein behandelt begint de andere groep er rustig op los te rammen.

Bij deze laatste groep moet je dan ook regelmatig de ogen dicht doen en als ze, met die grote handen weer iets vastpakken (nou zeg maar proberen fijn te knijpen) denken: Hopelijk komt het er net zo uit als het er in is gegaan.

Kortom halverwege iets overnemen is lastig en daar wordt, mijns inziens, iets te gemakkelijk mee omgesprongen.

De klas is gesetteld en aan elkaar gewend en jij bent voor hen de vreemde die zich aan moet passen.

Wil je jouw regeltjes invoeren zul je een gedeelte meekrijgen maar een ander gedeelte wil het voorgaande behouden, dus als het tegen zit kan dit een moeilijke periode zijn.

Middenkader.

We leiden mensen op voor het middenkader.

Wat betekent dat.

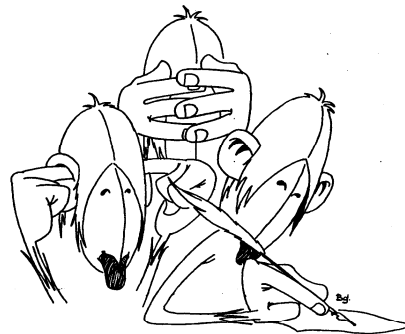
Je hebt een kader, de grootte hiervan is bepaald. Afhankelijk van de grootte kun je dit kader onderverdelen in meer of minder vakjes. In een van deze vakjes past dan een middenkaderer.

Zo'n 30 jaar geleden was zo'n kader onderverdeeld in maximaal vier gedeelten.

Dat gaf ruimte en meer zicht. De bedoeling van deze tijd is dat je meer zicht krijgt, dus verwacht je dat het kader niet in 4 maar in tweeën gedeeld zou zijn. Niets is minder waar, momenteel heb ik het gevoel dat het kader wel in een honderdtal deeltjes verdeeld is. Dus weinig ruimte en weinig zicht. Veel middenkaders moet je bij elkaar nemen om hetzelfde zicht en ruimte te hebben als voorheen. Alleen de bewegingsvrijheid in deze ruimte is inderdaad beperkt, dat komt omdat we in een Veronica tijdperk leven. Niet te groot (lees te diepgaand) maar snel overschakelen (zappen) naar een ander. Het geheel is te vergelijken met een groot raam wat onderverdeeld is in veel kleine raamdeeltjes met kleine ruitjes. Er kunnen dan veel kleine ruitjes stukgegooid worden wil het raam niet meer functioneel zijn. Hetzelfde geldt voor een middenkaderer, verdeel het kader in heel veel kleine vakjes, dan mogen er toch nog al wat vakjes niet beheerst worden om toch nog te voldoen.

Mijn Devies:

Maak nog meer onderverdelingen en het rendement stijgt met stip.

Vooraf voor de Niet technici:

Balanceren, kogellagers behoren tot het vak **Montage/onderhoud**

Proportionele ventielen, en regelbare hydromotoren behoren tot het vak **Hydrauliek**

Een toetsdag

Hij rijdt een uur eerder naar school om zijn toets goed voor te bereiden.

In de kantine gezeten vraagt hij zich af welk vak er vandaag ook al weer op de rol staat.

Na enige navraag blijkt dat hydrauliek te zijn.

Hij kan beginnen.

De stencils, die in de loop van het semester door de docent zijn uitgereikt, worden tevoorschijn gehaald.

Welke zijn ook al weer de goede stencils??

Volgens hem zijn het de stencils van kogellagers en balanceren.

De stencils van proportionele ventielen en regelbare hydromotoren horen immers thuis bij het vak Montage/Onderhoud.

Na een half uur studie is hij klaar voor de toets.

In zijn ogen beheerst hij de stof volledig.

De toetsen worden uitgereikt. Vol enthousiasme wordt er begonnen.

Drie kwartier en 10 opgaven later begint hij zich af te vragen of ze hem niet het verkeerde proefwerk gegeven hebben. Deze stof kwam hem totaal onbekend voor.

Hij maakt hier een opmerking over en levert kwaad zijn toets in.

Mopperend loopt hij weg: “Ze kunnen op het ROC ook helemaal niks goed doen. Delen ze het verkeerde vak uit en proberen ze de schuld in mijn schoenen te schuiven.

Door hun schuld kan ik over een half jaar herexamen maken”

Voor morgen staat Montage /Onderhoud op de rol. Hij neemt zich voor om de stencils van proportionele ventielen en hydromotoren maar eens goed door te nemen.

Dan zal het zeker lukken.

Ze zullen hem niet meer hebben.

OV kaart

Jarenlang heb ik er niets mee te maken gehad, maar nu zal ik er toch aan moeten geloven. Volgens het laatste schrijve is het de bedoeling om geen cijfers meer te geven maar OV-tjes. Allerlei rechte, kromme, genuanceerde en ongenueanceerde redeneringen worden aangehaald om dit te rechtvaardigen.

Vooraf bij competentiegericht leren is dit een uitkomst.

Natuurlijk is dat zo. Ik geef het je maar te doen om een cijfer voor gedrag, ijver en vlijt (wat was het verschil?) te moeten geven.

Vroeger werd dit voor deze begrippen gedaan, maar daar was altijd discussie mogelijk over de objectiviteit. In een later stadium is overgegaan op het OV systeem, maar dat verlet niet dat het toch subjectief bleef, vandaar dat deze in het Voortgezet Onderwijs (toch een afgeleide van OV??) verdwenen was.

Wij gaan weer terug, als je het competentiegericht bekijkt zijn gedrag, ijver en vlijt onderverdeeld in allerlei kretten zoals: omgaan met problemen, veilig en bewust werken, enz. Ook dit zijn “zaken” die moeilijk met een cijfer te beoordelen zijn, vandaar weer de vlucht naar OV. Objectief???

Maar om nu de echte vakken ook zo te gaan waarderen gaat me te ver. De ene O is de andere niet. Dat geldt natuurlijk ook voor de V.

Nee geef cijfers dan is het voor de cursist, deelnemer, student, leerling, (of hoe ze tegenwoordig mogen heten), duidelijk waar hij staat.

Maar ja ik ben **Ouwerwets & Vergrijsd** en voor mij staat de OV dan ook voor **ONGEWENST VERPLICHT**.

PS

Ik hoop voor het technisch onderwijs dat het niet vertaald wordt naar

ONDERWIJS VERBODEN

Docent of pastor

Jarenlang heeft hij als docent gewerkt.

Maar momenteel vraagt hij zich af of hij niet als een soort pastor gezien wordt.

Voor diverse omwentelingen **geloofden** veel cursisten nog in wat er in de boeken stond en was de basiskennis volop aanwezig.

Momenteel is het de bedoeling dat alles zelf ontdekt moet worden. Dat betekent ook dat de gegeven formules in twijfel worden getrokken. Hij had nog nooit zoveel nieuwe formules voor het berekenen van de oppervlakte van een cirkel gezien als bij de laatste correctie.

Twee nieuwe formules hiervoor zijn hem bijgebleven:

Oppervlakte cirkel is: $d \times \frac{1}{4} \times \pi^2$ en $(r \times \frac{1}{4} \times \pi^2)$.

Daarnaast zijn er ook die het omzetten van meters/min naar meters/ seconden als een versnelling zien 10 m/min wordt dan 600 m/sec, want in 1 minuut zit toch 60 seconden, dus 60 keer zo groot.

Doordat bij velen de basiskennis ontbreekt zie je studenten met gefronst voorhoofd naar het bord staren. Zodra je een krijtje ter hand neemt en iets op gaat schrijven slaat de paniek toe.

Met open mond wordt naar de, voor hun begrippen, wonderlijke tekst, die er uit zo'n klein wit pijpje komt, gestaard. Kijken kun je dit zelfs niet meer noemen

Bij hem komt dan het gevoel over of ze wijwater gedronken hebben en ze het ene wereldwonder na het andere voorgeschoteld krijgen. Daardoor geloven sommigen, vooral de avondschoolcursisten, niet in een volwaardig diploma. De angst slaat hen om het hart.

Voorals er gerekend moet worden zien ze de rekenmachine als een wonderlijk apparaat, zelden komt er dezelfde waarde uit als dat wat de docent heeft.

Zelfs elke student afzonderlijk krijgt een andere uitkomst.

Wonderbaarlijk is dat. Zou ik vijf Euro meer moeten besteden om een goede zakjapanner te kopen

Natuurlijk kan er, onder het mom van EVC's, gedacht worden aan vrijstelling geven,.

Is dat de uitweg???

Hij vraagt zich af of hij dit kruis op deze manier moet blijven door dragen, of moet er een **Noodklok** gaan luiden.

Hij gelooft in het goede dus toch maar pastor????

De leerling

Vandaag heeft hij niet zoveel zin.

Het was gisteren laat geworden en vandaag moet hij al om half negen op school zijn. Gelukkig, de trein is weer eens over tijd, dat betekent in ieder geval dat het eerste uur minimaal gehalveerd is.

Dat komt goed uit want dat eerste uur hebben we best een lastig vak en bij die vent moeten we ons gemak houden.

Er kan bij hem wel een geintje af maar hij gaat er vanuit dat we gekomen zijn om iets te leren. Dat klopt ook wel, maar dat betekent ook dat we thuis nog wat zouden moeten doen en dat doet toch geen man.

Mijn buurman heeft een nieuwe iPod die hij me wil laten zien, maar daar steekt die vent weer een stokje voor want hij eist dat we de les volgen.

De zeikerd.

Verdorie, nou stelt hij me ook nog een vraag en ik weet bij god niet wat hij bedoeld. Gelukkig hebben we Jan in onze klas zitten, echt zo'n studee, die geeft altijd meteen antwoord, ook al wordt het hem niet gevraagd.

Zo deze les zit er gelukkig ook weer op.

Inpakken, wegwezen en op naar de volgende les.

Dat is pas een fijne les. Daar kan en mag alles, daar kunnen we lekker keten.

Hij kan geen orde houden dus draait hij zijn lesje, wij zitten te ouwehoeren, te sms'en en een enkeling zit zijn Sudoku af te maken. Heerlijk is dat.

Als het, in zijn ogen (of is het oren), te luidruchtig wordt vraagt hij om het wat rustiger aan te doen.

Dat duurt dan maar even, daarna is het weer net zo'n herrie als voorheen.

Alles bij elkaar zijn dit de fijnste lessen.

Daarna is het pauze. Op naar de vette hap.

Ze hebben geprobeerd om de snacks te verminderen door wat fruit aan te bieden, maar daar zijn ze van afgestapt want ze raakten het fruit aan de straatstenen niet kwijt. Wie wil er nou een appel als je vlak in de buurt, op het Trudoplein, heerlijke frikadellen en dergelijke kunt kopen. Dus in de kantine is er nu weer volop keus in snacks.

Zo komen we onze dagen wel door.

Wat ik niet helemaal snap is, dat de toetsen zo moeilijk gemaakt worden.

Er vallen veel onvoldoendes en de meeste van ons studeren voor elk proefwerk toch zeker 1 of 2 uur. Elke keer als ik een toets op krijg probeer ik de avond van te voren deze te bestuderen. Maar volgens mij is de helft nooit fatsoenlijk uitgelegd, ja en als ik dan de volgende dag nog uitleg over de stof wil hebben wil de leraar er niet altijd op ingaan.

Tja, leerling-vriendelijk zijn ze niet allemaal en tijdens de les fatsoenlijk uitleggen: Ho maar! Ik zal blij zijn als ik van deze school af ben.

Gehoord door

Bertus Bessum

Wel of geen les?

Tegen de stormwind in reed hij op zijn fiets naar zijn werk, zich afvragend wat deze dag weer zal brengen.

De dag begint in ieder geval met die beruchte klas.

Waar zal ik ze vandaag weer eens, zoals zij dat noemen, mee lastig vallen.

Huiswerk controleren leek hem wel wat, ofschoon de uitslag al vast staat.

'n Enkeling heeft twee regels opgeschreven en daarna is het hem al teveel geworden, een ander is het weer vergeten en het overgrote deel heeft zij boek nog niet eens open gehad niets uitgevoerd.

Maar toch zal hij ze gaan overhoren betreffende hetgeen ze hadden moeten maken.

Daar komt natuurlijk ook weer niets uit.

Dan maar ze maar snel het huiswerk binnen een korte tijd laten maken, er streng op toezien dat dit ook gebeurt, want als je ze niet strak houdt is het zo een gekakel van jewelste, zeker omdat er weer enkele het boek niet bij hebben.

Het beste is om de eerste de beste die een storend gedrag vertoont, meteen te verwijderen.

Na een minuut of tien beginnen met de les en de klas met argusogen blijven volgen.

Ook hierbij geldt dat ze om het minste of geringste afgeleid zijn. Zodra er ook maar een brommergeluid te horen is denken ze al dat ze moeten kijken of dat deze wel werkelijk op de straat rijdt.

Horen ze een politiewagen of brandweer dan worden ze weer helemaal kind. Ongelooflijk waar ze met hun gedachten zijn.

Van hem wordt verwacht dat hij zijn lesstof nog op een fatsoenlijke manier aan de man brengt.

Dat is lastig met onwillige, maar hier moet hij bij zijn meerdere niet mee aan komen.

Deze staan al gauw klaar met dat dan de lessen wel niet interessant genoeg zullen zijn.

Ja, alles moet aantrekkelijk en leuk zijn en zonder moeite te leren zijn.

Daarnaast verlangen ze bij het begin van de les al naar het einde van de les en dat gaat de hele dag zo, dus verlangen ze eigenlijk naar geen les!!!!

Het nadeel voor hem is dat, als hij eisen blijft stellen, er weinig voldoende vallen en dat er dan weer getwijfeld wordt aan zijn lesgeven.

Het onderwijs blijft een moeilijk iets.

Rendementsverbetering.

Er haakt een te groot aantal cursisten in het MBO af.

Dit is vooral een doorn in het oog van het management en de politiek.

Het is voor hen niet zo belangrijk of een cursist iets leert en kent maar veel belangrijker dat ze op school blijven en deze met een diploma verlaten.

Simpel gezegd geen kwaliteitsverbetering maar rendementsverbetering maar dat mag ik natuurlijk zo niet noemen. Het moet zowel het een als het ander zijn.

Veel managers en geleerden besteden hele vergaderingen aan dit onderwerp.

Het moet en zal gerealiseerd moeten worden, maar dan wel met in het achterhoofd de gedachte om er absoluut geen extra geld voor vrij te maken.

Nee, het zal met nog minder geld moeten gebeuren

Alsof al deze vergaderingen en commissiebijeenkomsten geen geld kosten.

Zelf heb ik ook nu weer een eenpersoonscommissie in het leven geroepen.

Dat werkt het snelst en kost het minst

Na enkele vergaderingen zijn daar twee voorstellen uitgekomen, die de commissie aan de achterban wil voorleggen.

Voorstel 1

Geef de cursist bij binnenkomst al een diploma.

Indien hij dan voor een bepaald onderdeel geen voldoende scoort, wordt dat deel van zijn diploma afgescheurd of afgeknipt. Iedereen gaat dan met een diploma weg, de ene ter grootte als een postzegel en een ander houdt nog een A4 formaat over.

Duidelijk voor iedereen is dan ook:

Hij die dan na 4 jaar met het grootste diploma weg gaat is de beste.

Voorstel 2

Bepaling formatief en summatief

Merk in eerste instantie alle toetsen, practica en praktijk, als formatief aan .

In een later stadium bepaal je als docentengroep, per cursist afzonderlijk, welke zes vakken je als summatief aanduidt.

Dit kan dus per cursist verschillen.

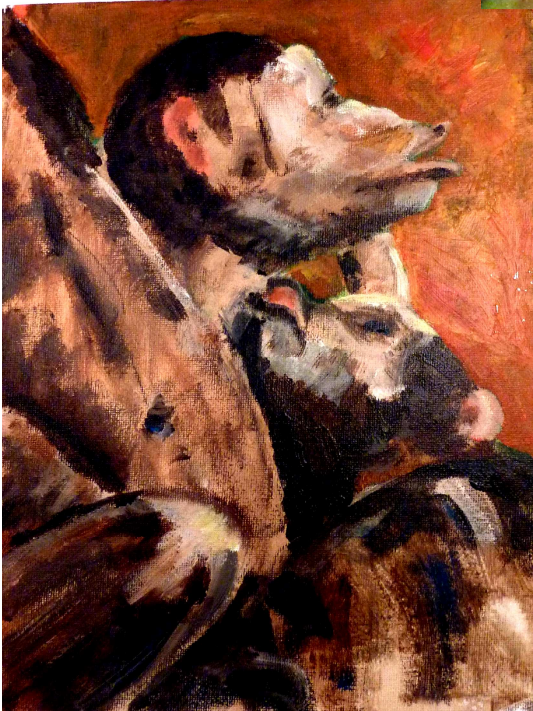
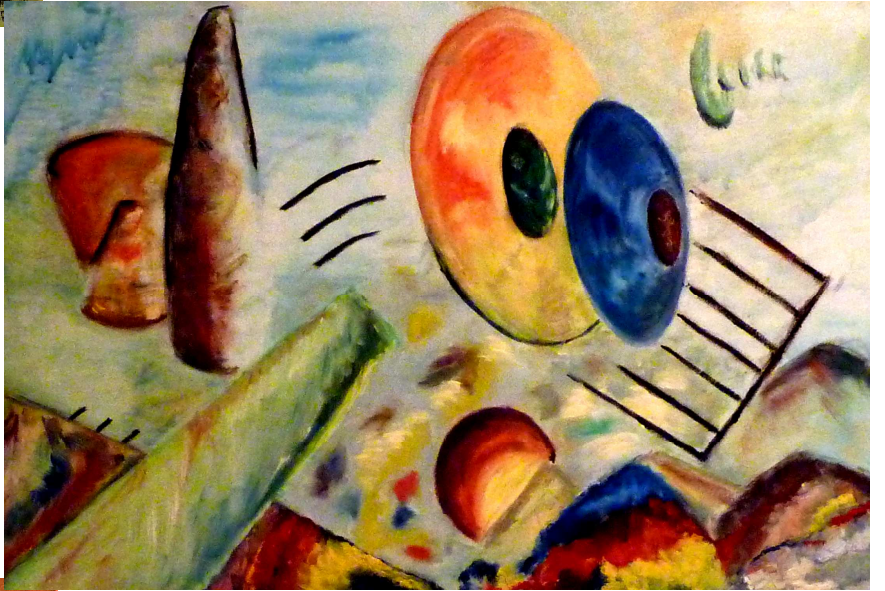
Voordeel hiervan is ook dat je minder te herkansen hebt, want een herkansing leidt in zeker 80% van de gevallen niet tot een cijferverbetering, dus overbodig werk voor zowel docent en cursist wordt vermeden evenals de bijbehorende frustratie.

Bij dit voorstel is voor iedereen duidelijk waar zijn of haar “specialisme” ligt of niet ligt.

En het belangrijkste:

Iedereen is geslaagd.

Competenties of bezuiniging???

Elke keer wordt er op bestuurlijk niveau een formule bedacht die als uiteindelijke uitkomst heeft BEZUINIGING.

Omdat er niet in eigen vlees gesneden mag worden komt dit toch weer neer op de laagste in rang: HET LESGEBEUREN.

Ook nu weer moet de kaasschaaf over de lesinhoud.

Positief is dat de lesgevende hierbij wel worden gehoord, maar ja gehoord worden is iets anders als daar ook wat mee doen.

Zelf heb ik het gevoel dat er zo langzamerhand geen kaasschaaf maar een botte bijl gebruikt wordt. Met het competentiegerichte is het mogelijk om niet meer iets weg te schrapen maar gewoon weg te hakken.

Voorbeelden zijn er te over.

Neem de afdeling werktuigbouw.

In het vak constructieleer zijn zeker een aantal onderwerpen weg te laten. Denkt U maar eens aan weerstandsmoment tegen buiging. Zodra je enige vorm van huiswerk veinst op te geven komt de competentie weerstand tot volle ontplooiing. Dat ze daarbij het moment vervangen door continue geeft alleen maar aan dat ze dit meer dan voldoende beheersen.

Buiging passen ze alleen toe als het hen uitkomt.

Daarnaast hoeven we over lineair traagheidsmoment niet te reppen, althans wat lesgebeuren betreft. Denk hierbij de traagheid waarmee het lesmateriaal vanuit hun tas op de tafel verschijnt.

In de pneumatiek is het ook mogelijk om enkele heikele onderwerpen over te slaan.

Een vertraagd opkomend signaal, is te meten aan het vele te laat in de les komen, afblazen van te hoge persluchtdruk aan het boeren en scheten laten.

Ook voor materialenleer is het mogelijk om onderwerpen als afschrikken en temperen achterwege te laten evenals het begrip spanningen.

Natuurlijk is dit maar een kleine opsomming maar door deze pessimistische positieve benadering kan er nog heel wat bezuinigd worden.

Daar kan nog een commissie voor in het leven geroepen worden.

Lintstage of is het lintonderwijs?

Eindelijk, we hebben het gevonden.

Alle problemen zijn opgelost.

We sturen de leerlingen 2 of 3 dagen per week op stage, dan zijn we er van af.

De overblijvende dagen komen ze naar school, om theorielessen te volgen.

Eureka, dat is het.

Zijn er dan geen nadelen aan verbonden??

Volgens MT niet.

Volgens mij???

Je zult in deze situatie je les maar het 10^e uur van de dag krijgen., wat is er dan nog aan motivatie bij de ll. over ?

Wat wordt er door hen nog opgenomen?

Als je nu ziet dat de spanningsboog van een ll. ongeveer de waarde van die van een vis heeft dan weet ik het zo net nog niet. Huiswerk is voor de ll. een onbekend begrip, dus zit er een lange tijd van niets doen tussen de ene en de andere les. Daarnaast krijgt hij te maken met de bedrijf- en de schoolcultuur. Wie of wat krijgt de overhand.

Ik denk het bedrijf want we bezigen de naam lintstage.

Indien we vinden dat het onderwijs de overhand moet houden zouden we het beter lintonderwijs kunnen noemen.

Zelf ben ik niet gecharmeerd van het voorstukje 'lint', dat doet me teveel aan lintworm denken en deze vreet van binnenuit alles op. Ik hoop niet dat de naam lintstage (lintonderwijs) hierop gebaseerd is

Dan is er nog het bijbaantje. Zal dit nog kunnen?

Op een of andere manier zal een leerling daar wel weer een creatieve oplossing voor vinden.

Of zou ik dit allemaal weer verkeerd begrepen hebben en is het de bedoeling dat we de leerling aan het lintje houden, aan het lintje meevoeren of moet hij het lintje alleen maar vasthouden?

Ik weet het niet meer.

Help mij !!!!!

Houwdoe wonne

Uitlijnen bij montage onderhoud

In afwachting van de laser uitmeting wordt er al geoefend met luchtmeting. De perslucht wordt via een luchtpistool langs de V snaarschijven geleid.

Enkele gevleugelde uitspraken:

- Bedankt mede namens vrouw en kinderen
- Bedankt namens de boompjes, kleine boompjes en het struikgewas.
- Ik wens U tienmaal zoveel als U mij toewenst.

Verwijderen uit de les:

- Vertrek maar en kom terug met een bosje bloemen, dan kan ik mijn vrouw ook eens verrassen.
- Jongen, ga asperges steken bij de Jumbo, in blik dan kunde niks vernielen.

Te laat komen: Jij bent niet te laat, maar te vroeg voor de volgende les.

Bij het boeren laten: Kan ik de vertaling ook krijgen.

Bij scheten laten: Het is geen practicum pneumatiek, dus je reservoir hoeft niet ontlucht te worden

Bij grof taalgebruik: Dit is de 54^e betekenis van dat woord.
Als een leerling zegt: "Flikker op" laat je dit vervangen door: "Homogeniseer henen"

Bij het opdrachten maken tijdens de les:

- Ga zelf aan de slag, en zelf is hetgeen in dit vel (hem aanwijzen) zit en niet in het vel dat naast jou zit.
- Gebruik je boerenverstand, agrarisch vernuft of vrouwelijke intuïtie, naargelang voor jou het beste uitkomt.

Bij gemopper op het ROC:

Gelukkig rijd ik 's avonds langs de ETOS en lees het reclamebord:

ROC werkt alle rimpels weg. Dat moeten jullie ook doen

Bij de vraag van de leerling "Mister" zet het antwoord "Nee ik mis er niet" de leerling op het verkeerde been

Na een minder goed antwoord of voor de zoveelste keer dezelfde vraagstelling:

- Daar zakt mijn broek vanaf
- Ik zal volgende keer een afritsbroek aantrekken, dan loop ik tenminste niet op mijn pijpen
- Ook kan: Niets zeggen en net doen alsof je de broekspijpen op wilt rollen
- Let op dat je haren niet naar binnengroeien
- Wie heeft er nog een minder intelligente opmerking.

Bij slapend of ogendicht hebben de leerling:

Zo ben je een museum aan het bezoeken en bekijk je de kunst van de binnenkant van je oogleden.

Om stilte te verkrijgen:

- Trek de gestoffeerde of ongestoffeerde bovenlip over je onderlip.
- Ik beheers de stof, ik heb geen souffleur nodig

Persoonlijke aanpak

Schuttingtaal

Een van de eerste lessen van het schooljaar kwam ik het lokaal binnen.

Het ene schuttingwoord na het andere hoorde ik de leerlingen naar elkaar toe roepen.

Ik zette mijn tas neer, pakte mijn agenda er uit, sloeg hem open, keek erin, klapte hem dicht, pakte mijn tas en ging terug naar de lerarenkamer. Na enige tijd komt de klassenvertegenwoordiger binnen en zegt dat ik les aan hen moet geven. Ik vroeg hem of dat het de klas was waar ik net geweest was.

Hij bevestigde dit, waarop ik zei: Ik geloof het niet want alle namen die ik daar hoorde op noemen staan niet in mijn agenda.

Te laat komen.

(positieve benadering)

Het te laat komen liep en loopt de spuigaten uit.

De directie had besloten dat de leerlingen een teltaatkombriefje, waarin verzocht werd om in de les toegelaten te worden, mee naar het lokaal moesten nemen.

Helaas moest dit echter niet als een verzoek gezien worden maar je moest ze verplicht toe laten.

Dat had mijns inziens geen effect vandaar dat ze bij mij niet meer te laat maar te vroeg voor de volgende les waren. Dus werden ze niet toegelaten.

Present melden.

Bij het oplezen van de namen wordt geëist dat de leerling met "*aanwezig*" of "*present*" aangeeft dat hij aanwezig is. Zodra er iemand zich meldt met JOO dan wordt hij als absent genoteerd omdat de opgelezene geen JOO heet.

Bij kinderachtig gedrag

Gelukkig heb ik in het weekend met mijn (klein)kinderen van 2 en 4 jaar gespeeld, ik ben blij dat ik op hetzelfde niveau verder kan gaan.

Losse notities in oude interkomkes

Uit 'n buut

naar aanleiding van een verhandeling over autochtone en allochtone bevolking van zijn dorp.

Vruuger kende ze dè woord ôk al, want as Drieka mee Toon te bed ging, heurde gij nogal us: au-toch-toon.

En 'n goeie negen maond laoter kwamen de allochtonen aan bod.

Dan liep ons Drieka mee d'r hand op durre buik te roepen: Oei, oei daor komt ie al-och-Toon!

Onrust

(na de fusie ging afdeling elektro naar Flotowlaan)

Die te Egelstraat vaak zei: Von Flotowlaan

En naar Von Flotowlaan was heengegaan

Hij zegt nu in mijmerend gepraat

Egelstraat, mijn Egelstraat

Gedachten

tijdens de kerstviering met de klas op de bowlingbaan

Daar, een eind voor me, met een gepolitoerde baan er naar toe: een tros kegels.

Die kegels moeten weg, maar ik mag ze niet aanraken.

Ik sta met een zware bal in de hand aan het begin van de baan.

Die bal mag de kegels wèl aanraken.

Dus ik gooi - helemaal mis.

Ik gooi weer – raak: drie kegels verdwijnen.

Maar ik wil, net als iedere bowler alle kegels in één klap weg hebben en hoe de bal ook rolt, het wil niet lukken

Ik word kwaad, steeds kwader en op het toppunt van mijn woede rolt de bal opeens alle kegels weg.

Ontspanning!

**Ik voel me net zo als
het vliegveld bij**

Zurich

**Maar dan met
acht**

O's

Geld

**Geldt
niet voor de**

Techniek

Besturingsformule: Geld = $\frac{\text{Techniek}}{\text{Techniek}}$

**Soms is het dweilen
met de kraan open**

Communiceren is niet

nodig,

as g't me mar

verteld

Een
LOOPBAAN
is
geen
RENBAAN

Zijn
LOOPBAAN
wordt
een
SJOKBAAN
dat is goed voor promotie

Mijn baas hanteert de

wet van HUBER-HENKIE

Deze luidt:

**3 maal
wringing**

wordt gecombineerd met

**1 maal
buiging**

*Indien ik gefrustreerd raak
denk ik met weemoed aan de
reclameslogan
van de gesloten turffabriek
in mijn geboortedorp.
Althans de afkorting daarvan*

Koop

Udense

Turf

**Deze week
geen spreuk
zit op de
reserve bank**

**Vage
fantasieën
over
de toekomst
is
verspilde
energie**

Mijn

ABU

(algemeen beschaafd Uujes)

is

ABN

(algemeen beschaafd Nuunes)

geworden

**Wij zijn een nummer
zelf vind ik niet dat
dit**

NUL

is

**Hij praot nojt
over z'n
eige**

**altijd over
hun en heur**

Ik haw ut simpel

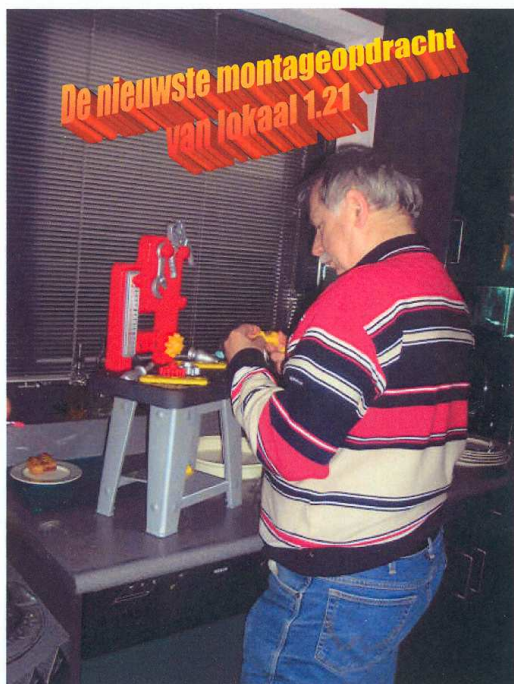
**Anders is er niemes
die
er ok mar un sikkepit
van snapt**

**Ik wil gin
commando's
van 'n aander,
want dan gao 't ligluk
fout**

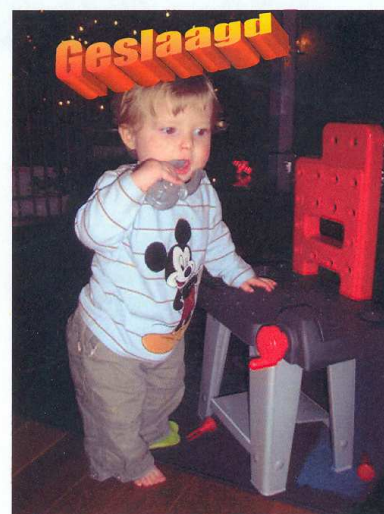
**Mensen
zijn niet
superieur,
ook al denken
sommigen
van wel**

Aflopende zaak ???

Aflopende zaak ???

De deelnemers werken er met volle overgave aan

De eerste competentie is binnen

2012 ??

**Docent techniek
op weg naar zijn werk**

**Mijn schoolspullen
kan ik
aan de wilgen
hangen**

Ik schreeuw U toe

Hauw 't
technisch

regt

Bertje

Blijft het technisch onderwijs in de schaduw staan van andere onderwijsvormen?

Albert

Hoofdvak:

ADMINISTRATIEVE WERKZAAMHEDEN

Onderdeel:

Begrip O en V beheersen:	Voldoende
Toetsmatrijs:	Voldoende
Toetsplan:	Voldoende
Leerling-lijst:	Voldoende
Correctiewerk:	Voldoende
Cijferonderscheid:	Voldoende
Diverse formulieren invullen:	Voldoende

Beoordeeld door:
Mezelf

Getuigschrift

De mentor van Wa7 b verklaart dat :

GRADJE VEEGUR

In zijn schoolperiode voldoende keren heeft voldaan aan het te vroeg zijn voor de volgende les. Daarom komt hij in aanmerking voor het certificaat

NOG IETS LATER

Eindhoven, juli 2009

Onderstaande diploma is aan enkele deelnemers verstrekt tijdens de diploma uitreiking

Verklaring

Hierbij verklaren wij dat: **Berta Dweil**

Deelnemer van de afdeling: **Werktuigbouwkunde & Metaal**

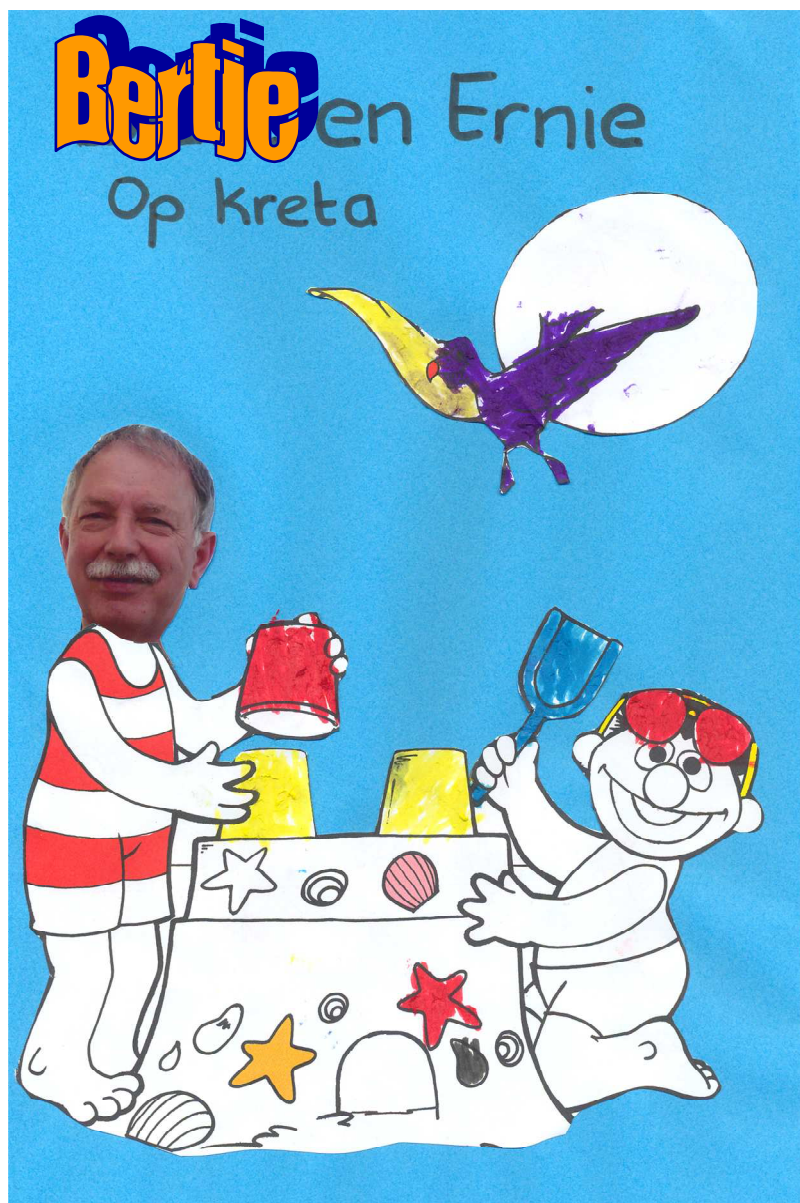
In de periode: **september 2005 –juni 2007**

meer dan voldoende dagen

absent

is geweest om voor een verklaring in aanmerking te komen

VERTAALDE SCHOOLJAAR AFSLUITINGEN

1997 Diploma uitreiking

Speech tijdens deze diploma-uitreiking

Hij komt binnen in een korte broek en een oud, lichtelijk besmeurd, T – shirt

Goh, ik wist niet dat het een officiële bijeenkomst was.

Ik dacht dat het een feestdag was, maar bij binnenkomst zag ik het al.

Normaal krijg je bij een feestavond bij binnenkomst een kop koffie met gebak of vlaai, maar we kregen hier een kopje koffie met een dun plakje cake. Nou dan weet je het al.

Even wachten dan trek ik mijn lange broek aan en doe een stropdas om

Want je kunt het niet maken om in een korte broek en zo'n massa toe te spreken

Een ogenblikje alstublieft.

Hij trekt op het podium zijn korte broek uit, trekt een lange aan en doet een stropdas om.

Zo dat is beter

Ik heb het niet gehaald

Ik ben gezakt

Zelf geloof ik dat ik er veel voor gedaan heb

Soms had ik geen tijd

Bijvoorbeeld:

's Maandags moest ik uitrusten van het weekend

Dinsdags en donderdags sporten

's Woensdag was het stierenavond, dan ging ik naar het meisje of zij kwam bij ons

Vrijdags begint het weekend dus kon ik ook niets meer voor school doen

Studeren deed ik dan ook tussen Loeki de Leeuw en de reclame in

Dit alles vertelde ik tegen de decaan en hij zei dat ik alles maar eens aan een grote groep moest vertellen, hoe moeilijk ik het heb gehad en nog heb en dat het nog steeds niet aan mij ligt.

Daarom sta ik hier.

Ik moet trouwens wel vertellen dat ik erg zenuwachtig ben, dat komt natuurlijk omdat ik niet zoveel volk verwacht had.

Maar omdat ik er toch ben zal ik maar vertellen waarom ik al acht jaar op deze school zit

Het begon eigenlijk al bij de aanmelding

De decaan vertelde me dat ik me hier thuis moest voelen.

Zelfs de directie vond dat, want ze zeiden dat, als je ergens problemen mee had, dat ik het maar bij die huuskes moest vragen.

Nou ik heb hier heel wat naar die huuskes lopen te zoeken,.

Veel kamers in dit gebouw maar weinig huuskes. (*is dialect voor huisje*)

Tja nu ben ik er intussen achter dat onze decaan zo heet

Als ik nou mijn eigen huuske of kamer op deze school had gehad, dan was het natuurlijk veel beter geweest

Nu zat ik veel thuis en eigenlijk ligt het aan mijn ouders dat ik het niet gehaald heb.

Ik heb een eigen kamer met radio, TV, Video en Cd speler. Heel veel stripboeken en hier en daar lag dan ook nog wel eens een studieboek.

Daarnaast blijven mijn ouwelui maar aan mijn hoofd zeuren dat ik moest studeren.

Ja dat bevordert natuurlijk nooit je zelfstandigheid.

Over dat thuis voelen, was bij de aanname eerder gezegd dan gedaan.

Een duidelijk voorbeeld is het volgende.

De leraar gaf sommen voor thuis op.

Als je die sommen niet gemaakt had, werden ze niet voor gedaan.

Hij zei: "Die had jij moeten maken. Ik hoef geen examen te doen".

En dat begrijp ik nou niet.

Ik moest me hier thuis voelen en thuis was het mijn vader die altijd alles voor mij maakte.

Maar ja hij kende dit type sommen niet en zei dat ik ze maar op school aan de leraar moest vragen, omdat die als een soort vader voor ons zijn.

Tja als de leraar nou niet meehelpt kun je je nooit hier thuis voelen.

Na de fusie werden de moeilijkheden nog groter

Toen ik zo'n acht jaar geleden hier kwam, had je nog een klassenleraar.

Dat was een gewone man, daar kon je gewoon mee praten.

Het was ook iemand die van veel dingen een weet had.

Maar na de fusie hadden we plotseling een klassementor.

Wat ik daar mee aan moest wist ik in het begin helemaal niet.

Ik had het vermoeden dat het een speciaal opgeleid iemand was die ver boven ons stond.

Later hoorde ik dat het ook maar een gewone klassenleraar was.

Alleen het verschil was, dat als je nu iets aan hem ging vragen, hij je naar andere geleerden stuurde zoals een leerlingbegeleider, een studiebegeleider, een staffunctionaris of nog iemand anders van het software gedeelte.

Als je dan naar een van hen toeging, begonnen ze over allerlei randverschijnselen te praten die niets met de school te maken hebben.

Zoals: Heb je het thuis naar de zin

Zit je goed in je vel

Sport je wel genoeg

Mag jij je eigen kleren uitzoeken

Mag het haar geknipt worden zoals je zelf wilt

Heb je zin om een tatoeage of piercing te zetten

Kijk vroeger was er maar ene mens die dat bij ons beheerste en besliste.

Juist ons vader

Toen ik hier begon, hadden de leraren in het praktijklokaal nog een blauwe stofjas aan en daar voelde ik mij bij thuis.

Maar na de fusie verschoot ik mij een ongeluk.

Ik dacht dat ik in een ziekenhuis terecht was gekomen.

Allemaal witte jassen in de praktijklokalen en de naam van het lokaal was in eens veranderd in laboratorium. Dus het laslokaal heette voortaan laslaboratorium.

Nou dat heeft me twee jaar van mijn opleiding gekost, want elke keer als ik zo'n laborant bij ons op school zag dacht ik aan de tijd dat ik vijf jaar was.

Toen stond er ook iemand met zo'n witte schort, een halve vinger en een spiegeltje voor zijn hoofd, naar mij te kijken en haalde mijn amandelen er uit.

Nou bloeden als een varken.

Dus U kunt wel begrijpen dat het veel kruin gekost heeft om dat jeugdtrauma te overwinnen.

En dan had je nog het moment dat ik met het eerste TLE-rapport thuis kwam.

Je had mijn vader moeten horen.

“Ik heb je naar de Katholieke MTS gestuurd en nou zit je, zonder dat ik er iets van af weet op het TLE.”

Je gaat niet uit eigen beweging van school veranderen.

En wat ik ook praatte en deed hij geloofde het niet.

Dus wilde hij het hoofd spreken.

Maar toen ik zei dan een HOKKER moest hebben sloegen de stoppen door.

“Ik heb je naar een katholieke school gestuurd, en nou moet je toch niet denken dat ik contact op neem met een hokker, hij moet eerst maar eens trouwen.

Je lost het zelf maar op, maar je neemt geen contact met die hokker op. Versta je me”.

Ja het koste echt veel moeite om precies uit te leggen wie dat precies was en dat het ook maar een gewone getrouwde man was.

Maar daar hielp geen moedertje lief aan, ik moest maar contact opnemen met de adjunct-directeur.

Maar zoekt in het gebouw maar eens naar een adjunct-directeur. Nergens te vinden.

Dus daar kom je niet verder mee

Tja een DH was er wel en laat dat nou ongeveer een adjunct zijn. Ik had echt gedacht dat DH een afkorting was van Doe Hetzelver. En dat deze afkorting goed gekozen is. Ze zitten op een aparte kamer en niemand weet wat ze precies doen. En als je er om vraagt zeggen ze dat het in hun taak omschrijving staat. Nou ik denk dat er niet veel in staat, want zijn bureau is altijd leeg.

Daarom durfde ik daar ook niet zomaar op de deur te kloppen om binnen te mogen.

Dan had je nog twee zogenaamde CD's

Ik kan me indenken dat als je dat voor de eerste keer hoort, jij je afvraagt wat moet ik op deze school met een CD-tje.

Ze hebben er maar twee, dan weet je wel dat je vaak hetzelfde deuntje te horen krijgt.

Als je vroeger de hoogste had, was dat voor iedereen duidelijk, dat was de directeur.

Daar kon je gewoon binnenstappen.

Je moest natuurlijk wel eerst kloppen, maar dan had hij alle tijd voor je.

Nu zitten de hoogste bazen helemaal boven in dit gebouw.

Dat zal wel zijn reden gehad hebben, want ik neem niet aan dat iemand zonder meer naar de 8^e verdieping gaat om eventjes met die mensen te praten.

Het is voor een gewone leerling of gewoon personeel van deze school een lange weg naar de top.

Boze tongen beweren dat je daar ook niet zo maar naar toe kunt, maar dat je hier van tevoren een afspraak voor moet ken. Dat je dan op een wachtlijst komt te staan en dat het dan wel zes weken kan duren voor je aan de beurt bent.

Nou dan is je zin wel over.

Eigenlijk mag ik niet terug komen.

Maar er zijn toch nog goede leraren op deze school.

De beste is de heer van den Boom, die heeft namelijk ontdekt dat ik dialectisch ben.

Nou is de directie vergeten om me naar de lessen van anderstaligen te sturen.

Dus ik mag nog een jaar terugkomen, en ik weet zeker dat ik het volgend jaar dan met een diploma wegga.

Houwdoe wanne

Diploma uitreiking 1998

Wij staan op de camping, en mijn zoon belde vanmorgen of ik mee naar de diploma-uitreiking wilde gaan.

Nou dat kwam niet slecht uit want vanavond hebben ze op de camping een BBQ, en als ik ergens een hekel aan heb is het wel BBQ-en.

In het begin rent iedereen om het hardst om een “n stukje vlees op wat kolen” te leggen en wil het er zo snel mogelijk weer afhaken of het nou helemaal gaar is of niet, je doet er een sausje over en je eet het op.

De ene keer is het half rauw en drupt het bloed nog langs de kin naar beneden de andere keer veel te hard, alsof je de tanden een hardheidstest wilt laten ondergaan.

Geeft niks, als het sausje maar goed is.

Kortom je kunt ze gebakken schoenleer met een goej sauske voorzette en het wordt gegeten. Ik zeg U: “Als moeder de vrouw thuis zo bakte dan was ze allang op straat gezet.”

Dus ik ging graag op zijn verzoek in.

Maar ja, hij wilde wel dat ik er een beetje gekleed uitzag want het was een officieel feest en werd gehouden in het restaurant van Lycee d’Technique Eindhoven. (Toenmalige TLE)

Dus ik heb mijn camping smoking (trainingspak inclusief stropdas) aangetrokken en ben er naar toegegaan

Nou het valt zwaar tegen.

Het is geen restaurant met chique tafeltjes en mooie kleedjes maar een gewone kantine met allemaal stoelen op een rij.

Dat is een reden om mijn vrijetijdspak maar weer aan te trekken.

Nou, mijn zoon is na 8 jaar geslaagd.

Waarvoor?

Al sla je me dood?

Ik weet niet of de andere aanwezigen het weten, maar voor mij is het allemaal een beetje wazig.

De jongelui van tegenwoordig zijn nogal zelfstandig, dus het precieze kom je daar ook niet van te weten.

Tja, betalen daar ben je goed voor, maar met zijn studie bemoeien:” Ho maar”

Zo'n acht jaar geleden stuurden we hem naar de Katholieke MTS.
We stuurden hem daar naar toe omdat we hem persé op een katholieke school wilden hebben.

Er was nog een andere MTS hier in Eindhoven, maar dat was er een op algemene grondslag.
Deze stond bij ons in het dorp niet zo goed aangeschreven.
Dat was volgens de pastoor een school zonder normen en waarden. Dus een poel van verderf.
Vandaar dat hij op de katholieke school begonnen is.

We wisten toen precies hoe het er met hem voor stond.
We kregen op tijd een rapport met naamsaanduidingen van vakken waarvan je ook wist wat die voorstelden. Achter elk vak stond ook een cijfer.
Als je dan niet teveel onvoldoendes had wist je dat hij "over" was.

Het eerste jaar haalde hij het niet.
Toch denk ik dat wij als ouwelui er genoeg voor gedaan hebben.
We hebben hem een eigen kamer met radio, tv, Cd-speler en veel stripboeken gegeven.
Omdat zijn interesse altijd al de sanitaire kant op ging wilde hij graag een abonnement op een Technisch Sanitair tijdschrift dat over het kleinste kamertje ging hebben, zodat hij een voorsprong op de rest van de klas had.
We hebben hem dus op DE PLAYBOY geabonneerd.
Daarom snapte ik ook niet dat hij voor installatietechniek een onvoldoende had.
Ik zag hem regelmatig in dat tijdschrift zitten studeren. Het was als het ware niet uit zijn handen weg te slaan.
We denken dat hij het eerste jaar niet gehaald heeft omdat hij nog aan deze nieuwe school en haar omgeving moest wennen.

Toen hij eindelijk door het eerste jaar was gekomen, kwamen er ook meer problemen.
Hij had niet meer zoveel tijd voor zijn studie, wat ook wel te begrijpen is.
's Maandags moest hij uitrusten van het weekend, dinsdags sporten, 's woensdags was het zogezegd stierenavond (dan moest hij naar het meisje), donderdags weer sporten en op vrijdag begint het weekend.
Dus hadden we de indruk dat er van zijn studie niet zoveel meer terecht kwam.
Als je dan vroeg of hij geen huiswerk hoefde te maken kreeg je als antwoord:
"Er wordt wel wat opgegeven. Maar dat hoef je van onze meester niet te maken, want als we het niet maken hebben we ook niets te vragen en is hij eerder met de stof klaar"
Tja, in die tijd hoefde we hem wat, zijn studie betreft, niet af te remmen.
Dus weer een jaar verloren

Toen kwam de fusie.
Eerst met de school waar ik hem niet zo graag op zag zitten.
Je hoorde en zag al meteen dat het anders was.
De klassenmeester werd afgeschaft, daar kwam een mentor voor in de plaats.
Dat kon ik nog "vatten".
Maar toen de adjunct directeur vervangen werd door een HOKKER, wilde ik mijn zoon meteen van die school halen.
"Sodejuu".
Ik moet er als rechtgeaarde katholiek toch niet aan denken om plotseling met een hokker rondom de tafel te gaan zitten.

Nou het is aan de pastoor in ons dorp te danken dat hij hier nog zit.
Hij attendeerde mij erop dat het geen gewone HOKKER was, want dat schrijf je met een K, maar deze schrijf je met een C en dat het een afkorting was van Hoofd Opleidingscluster. Ze hadden het ook af kunnen korten tot HO.

Dat hebben ze niet gedaan want als je hem aanspreekt met HO denkt hij natuurlijk dat hij moet stoppen. Want een paard laat je ook stoppen met het Brabantse huu of ho.

Dus is er gekozen voor HOC-er.

Tegelijkertijd kwamen er, zoals wij dat oneerbiedig noemen, van die geitenwollensokkenfiguren bij.

Ineens begon mijn zoon over zelfstandig zijn, zelf zijn studie indelen en wel of niet naar school gaan, te praten.

En verder hadden we, volgens hem, nergens verstand van.

Toen ik dan ook eens contact met zo'n figuur opnam, begonnen ze over allerlei dingen te praten die niets met school te maken hadden.

-Heeft hij het thuis wel naar zijn zin

-zit hij wel goed in zijn vel

-mag hij wel een piercing laten plaatsen

-houdt U hem als ouders niet te strak

-dus krijgt hij wel voldoende vrijheid

En nog meer van zulk soort vragen

Ik dacht toen: "Verdomme waar bemoei je je mee. Gij hebt nog nooit een fabriek van binnen gezien en gij meent dat je daar alles over weet te vertellen"

Zorg jij er maar voor dat ze gaan studeren, als met deze flauwe kul je eigen baan in stand te houden"

Vroeger kregen we, als we niet voldeden, wel eens een skup onder ons kont en dan was het gedaan. Maar tegenwoordig moet overal een verklaring voor gezocht en gegeven worden. Ik weet niet wat het beste is, maar ik zie wel dat het laatste niet veel zoden aan d'n dijk gezet heeft, want hij haalde het niet.

Toen kwam het semester systeem. Daar snapte ik geen pijp tabak van.

Mijn zoon ging over van het ene semester naar het andere maar hij was ook weer niet over.

Dat ging als volgt: Hij ging over van semester 6 naar semester 7 maar nou blijkt dat hij eigenlijk niet over was, want in semester 6 heeft hij voor een paar vakken onvoldoende staan die hij nog moet herkansen. Die herkansingen moeten dan tijdens semester 7 gebeuren.

Als het daarna nog onvoldoende is kan het ook nog in semester 8 plaatsvinden.

Vanmorgen bleek hij wel geslaagd te zijn voor semester 7 en 8 maar dat hij voor het herexamen van semester 6, de derde keer, een onvoldoende gehaald had. Maar omdat er voor hetzelfde vak in semester 5 ook nog een onvoldoende stond, kon hij dat nog herkansen en dan de onvoldoende van semester 6 wegpoetsen. Vanmorgen heeft hij nog snel die herkansing gemaakt.

Dus ik neem aan dat hij geslaagd is.

Waarvoor?

Ik weet het nu niet precies meer.

Ze maken je zo hartstikke gek

Was het maar weer zoals vroeger.

Je was over of niet over, geslaagd of niet geslaagd.

Ik wacht net als alle anderen maar af wat voor soort papiertje mijn zoon dadelijk krijgt.

Houwdoe wanne

Sluiting Schooljaar 1998 (docenten)

Wij stonden al klaar om naar de camping te gaan, toen een directielid vanmorgen belde of ik iets wilde zeggen op de laatste bijeenkomst van de docenten.

Ik was hartstikke vergeten dat die er ook nog was

Nou dat kwam niet slecht uit want vanavond hebben ze op de camping een BBQ, en als ik ergens een hekel Aan heb is 't wel BBQ-en.

Hiervoor moet nog van alles gekocht worden, dus daar kon ik nou mooi onderuit komen.

Maar ja, hij wilde wel dat ik er een beetje gekleed uitzag want het was 'n beetje officieel
Dus ik heb men camping smoking, (trainingspak) aangetrokken en ben hier naar toe gegaan.

Nou dat valt zwaar tegen.

Dit is geen restaurant met chique tafeltjes en mooie kleedjes maar een kleine kantine met allemaal stoelen op een rij, en hier en daar een hangtafel

Eigenlijk had ik beter mijn vrijetijdskleren aan kunnen houden.

Wat er nou hier precies te doen is wit niemand.

Het is eigenlijk even wazig als veel van die nieuwe dingen hier op school.

Er wordt door zo'n doe hetzelfde, die zich DH-er laat noemen, heel wat bedacht.

Letwel bedacht dus niet over nagedacht, hij noemt dat dan concept, gooit het op tafel en zonder dat ge de kans krijgt er iets van te zeggen, kun je het uitvoeren.

Als je daarna nog een beetje commentaar hebt, zegt hij: Dat is door ons voorgeschreven, pas het zou goed mogelijk toe.

Nou en dat wordt in mijn ogen hier teveel gezegd, je doet maar.

Ze noemen dat dan improviseren

Het lijkt de Gamma wel.

Als je nu wist wat die Doe Hetzellers hier verder doen dan was dat nog daar aan toe, maar als je dat aan hem vraagt is het antwoord: dat staat in mijn taakomschrijving.

Dat is makkelijk zeggen want die krijgen we toch nooit te zien.

.

Nou dacht ik laat ik maar eens terug gaan naar het begin, dus van voor de fusie

Ik had gesolliciteerd aan de katholieke MTS.

Ze zeiden daar tegen mij: zorg er maar voor dat je hier je eigen thuis voelt.

En dat lukte in het begin aardig. Het ging goed.

Maar de jeugd begon naar verloop van tijd wat anders te worden.

De leerlingen krijgen steeds meer te vertellen. Thuis krijgen ze een eigen kamer met Radio, TV, CD en veel stripboeken. Een enkeling schafte wel eens een tijdschrift aan.

Zeker voor het vak installaties hadden ze thuis gezegd dat de playboy 'n goed studieboek was.

Daar is voor mij als leraar nog wel overheen te komen

Toen kwam de fusie

Eerst waren we gewend aan het begrip klassenleraar. Dat werd meteen klassenmentor.

Nou kwam ik daar ook wel overheen want dat bleek hetzelfde te zijn

Maar dat ze de adjunct-directeur gingen vervangen door een HOKKER, schoot bij mij, als rechtgeaarde katholiek, helemaal in het verkeerde keelsgat.

Zeker toen er ook nog de kruisbeelden uit de lokale gehaald waren.

Er was geen respect meer voor een ander

Ik wilde weg.

Ik moest er niet aan denken dat ik met zo'n Hokker aan tafel moest zitten.

Verdulleme NEEJE.

De pastoor uit ons dorp moest er aan te pas komen om uit te leggen dat je HOC'er schrijft en dat het de afkorting is van Hoofd Opleidings Cluster.

Kijk en de afkorting HO kon niet gebezigd worden, want dat betekent Huuj, of te wel Stoppen, en zo'n vent is niet te stoppen.

Het lijkt wel een roestvrij stalen pijp, niet om te buigen.

Om in vaktermen te blijven: Zo iemand gedraagt zich als de formule van Huber Hencky; driemaal wringing en een keer buiging

Ik was tevreden gesteld.

Verder leek er wel 'n invasie van geitenwollen sokkenfiguren te zijn.

Jezus, Maria wat kun je wel niet allemaal bedenken om zulk een figuren binnen te halen.

Dat is voor een technische leraar wennen, want voor de fusie deed hij dat als klassenleraar allemaal zelf.

Maar toen ik mijn praktijkcollega's zag schrok ik mij een hoedje, ik dacht dat ik in een ziekenhuis terecht gekomen was.

Allemaal witte jassen en de praktijklokalen heten ineens laboratoria.

Elke keer as ik zo'n laslaborant zag, dacht ik aan de tijd dat ik vijf was.

Toen stond er ook zo'n vent me een witte schort, een halve vinger en een spiegeltje voor zijn hoofd naar mij te kijken en haalde men amandelen eruit. Nou bloeden als een varken.

U zult begrijpen dat het veel kruin gekost heeft om dit jeugdtrauma te overwinnen

Dat kwam allemaal weer boven drijven en ik ben er dan ook bijna 1,5 jaar ziek van geweest.

Nou en de was allemaal goed en wel achter de rug of er komt een nieuwe directie binnen.

Ik weet niet wat hier de bedoeling van is, maar die hebben van veel afdelingen de hoofden weggehaald, zoals die van financiën, informatisering, facilitair beheer en personeelszaken en daar nieuwe vacatures voor uitgeschreven. Zou het zijn om goede volgers daar te plaatsen?

Het mooiste is dat ze inderdaad denken dat wij, als meester, allround zijn, want je kunt overal op solliciteren.

Ook komt het goed uit om dat er leraren te veel zijn.

Dus is het zeker iets als je niet meer voor de klas wilt staan, om wat voor reden dan ook.

Tja en dan de opleidingsstructuren

Daar is helemaal geen touw meer aan vast te knopen.

We hebben eerst de SVM-diploma's gehad.

Hierbij waren leerlingen geslaagd voor semester 7 en 8 maar gezakt voor een herkansing van semester 6. Wat moeten we daar mee. Nou we zoeken net zo lang tot we ergens, bijvoorbeeld in semester 5, nog iets kunt vinden zo dat hij daar nog voor kan herkansen. De leerling kan nog slagen en ons gezicht is gered.

De nieuwe opleiding wordt niet meer volgens de SVM maar volgens de WEB-structuur gegeven.

Ze, en daar bedoel ik de verantwoordelijke mee, moeten er voor waken dat ze niet in d'r eigen WEB verstrikt raken.

Ik heb ook gehoord dat ze zeven 58+ met vervroegd pensioen wilde sturen.

Gisteren dachten deze collega's nog dat vandaag hun laatste dag zou zijn, maar vanmorgen is dat allemaal wee teruggedraaid.

Tja zo te zien is er is komende halfjaar nog veel te organiseren of te reorganiseren.

Daarom denk ik dat ze maar beter aan afvloeien bij de 50 kunnen beginnen.

Dan komen er allemaal nieuwe docenten en is het voor de directie beter om mensen te zoeken die precies in de pas willen lopen.

Ik wens allen een prettige vakantie toe

2000 Diploma uitreiking

Opkomst op klompen, pet op en met een gewone telefoon onder de arm

Zo eerst even mijn GSM wegzetten

Want als kleine zelfstandige kun je tegenwoordig niet meer zonder
Ik ben namelijk agrariër of te wel boer en in deze tijd weet je nooit zeker of ze in Den Haag of in België weer een of ander hormoon ontdekt hebben, waardoor ons bedrijf naar de knoppen gaat
Ja, zo'n ding is dan zeer gemakkelijk.

Ik zat vanmorgen de koeien te melken toen mijn zoon belde en vroeg of ik zin had om mee te gaan naar zijn diploma uitreiking. Nou graag dacht ik, want anders moest ik vanavond mee naar de opa-avond bij ons in het dorp.

Tja, dat is tegenwoordig ook zoiets.
Als vroeger de vrouw in verwachting was dan kreeg je het kind met zijn tweeën, en je zorgde er ook met zijn tweeën voor
Eigenlijk deed de vrouw het alleen. Jij als vader wachtte maar af.

Maar er is sindsdien veel veranderd
Mijn dochter verwacht binnenkort een kind en nou vindt de moderne jeugd dat zoiets ook een groepsproces is.
“Tja” zei die maatschappelijk werkster, ook zoon jong ding wat nog niet veel van de wereld gezien heeft, “in deze moderne tijd gaat de moeder zo snel mogelijk weer aan het werk en fungeren de opa's en oma's als oppas vader en moeder. Dus is het voor het kind het beste dat jullie er van het begin af aan bij betrokken zijn.”

Ziet U het al zitten?
Mijn dochter hier, wij daarnaast, mijn schoonzoon rechts en zijn ouders daar weer langs.
En dan maar puffen en hijgen.
Dus U begrijpt wel dat ik liever hier zit te puffen dan daar.

Pa je moet er wel netjes uitzien zei mijn zoon want het wordt gehouden in het restaurant van de school
Dus ik dacht, mooie tafeltjes, schoon kleedje er op, bloempjes op de tafel en een goed buffet.
Het is verdulleme een gewone kantine met heel veel stoelen.
Dus ik denk dat ik het koude buffet ook wel kan vergeten.

Zo'n zes jaar geleden waren we voor onze zoon op zoek naar een goede school.
In een advertentie zagen we TLE staan.
Nou dat kon nergens anders voor staan dan Tuin- en Landbouwschool Eindhoven.
Toen ik dan ook de school belde wist ik meteen dat het goed zat.
Het directielid dat ik aan de telefoon kreeg noemde zich HOKKER, dat kon niet beter
Hij had dus in ieder geval verstand van het ophokken van dieren.
Toen we wat langer aan het praten waren, wist ik het zeker, want hij had het maar over kavels en kavelherkansingen alsof het niets was.
Ik dacht, dat moet ik hebben, dan heeft mijn zoon een goede ondergrond als hij later het boerenbedrijf over wil nemen.

Kijk er is niets handiger dan dat je weet hoe je kavels moet kunnen bewerken.
En als je ooit, bij de verdeling, langs een kavel gegrepen hebt, hoe je het dan alsnog te pakken kunt krijgen.

Dus vol goede moet stuurden we hem naar deze school.

Het eerste jaar moest hij, ondanks zijn harde werken, toch over doen

Ik denk dat hij de overgang van ons dorp naar de grote stad niet goed heeft kunnen verwerken.

Daarna ging het een stuk beter.

Regelmatig liet hij ons een zogenaamd rapport zien.

Ik denk dat hij zich daar in vergiste want volgens mij waren dat uitdraaien van een onderzoek wat ze gedaan hadden naar verschillende mestsoorten, bestrijdingsmiddelen en bodemverontreinigingen.

In dat rapport werd het volgende vermeld:

WW4MLC 6,5

WW2MOH 3,4

PRV 3,0

WW4VSA 6,2

Als ik zoiets zie denk ik niet aan een rapport zoals wij dat vroeger kende met praktijk, materialenkennis en bouwkunde er op, maar percentages gif of bestrijdingsmiddelen.

Maar het ging toch goed, want hij ging over.

Vorig jaar stonden we hier om zijn diploma op te halen

We kregen toen dit papiertje

Er wordt een papier getoond waar midden in een vierkant uitgehaald is.

De directie zei toen dat hij wel het 7^e en 8^e semester gehaald had, maar in het 6^e semester nog een kavel mist. Daarom kreeg hij toen een afgeslankt diploma.

Thuis gekomen heb ik er mijn zoon nog eens naar gevraagd hoe het precies in elkaar steekt.

We moesten ons maar niet druk maken, zei hij, want hij ging het gemakkelijk halen.

En dat klopte ook wel, want nou heeft hij het gehaald.

Wat en waarvoor?

Dat blijft voor mij erg wazig.

De jongelui van tegenwoordig zijn nogal zelfstandig, dus kom je daar ook niet het precieze van te weten.

Tja, betalen daar ben je als ouders goed voor, maar je met de studie bemoeien; ho maar.

Verrêk is het al zo laat.

Laten we maar vlug met de diploma-uitreiking beginnen, anders zijn we nog te laat voor de halve finale van het EK-voetbal.

Houwdoe wanne

2001 Diploma uitreiking

*Opkomst van een broeder met bruine pij en een baard van de Kerstman.
En een vaste telefoon onder de arm.*

Zo eerst mijn GSM wegzetten.

Je weet nooit of dat je deze nodig hebt, onze overste is de jongste ook niet meer, dus moeten we altijd bereikbaar blijven

Ik zal me eerst even voorstellen

Ik ben broeder ROChus van de congregatie de ROChelaars

Ik ben blij de jullie in zo'n grote getale naar deze ROC-tempel bent gekomen om met mij samen de dagsluiting te verzorgen.

Vooraf wil ik U wel mededelen dat wij als eerste de gelofte van armoede afgelegd hebben

Als U tegenwoordig de televisie en de minister hoort, lijkt het er wel op dat niet de kloosters maar de scholen een gelofte van armoede afgelegd hebben.

Als dat zo is, dan hebben wij een ding op dit instituut voor en dat is dat we er al mee weten om te gaan.

Kijk, wij laten ons zwaar sponsoren.

Jullie dachten toch niet dat ik hier zonder sponsors had kunnen staan.

Misschien is dit ook iets voor de scholen

Dan nu over tot de orde van de dag.

De eerste lezing is uit 't boek:

Studeer ik of studeer ik niet en wordt gesponsord door de FORMIDO

Er wordt nu een Formido petje opgezet

Tussen haakjes op school zou dit dan als volgt kunnen:

De leraar komt binnen en zegt: Jongelui deze les gereedschapsleer wordt gesponsord door de Karwei.

Is dit niets voor jullie heer Lavrijssen?

Dus nogmaals

De eerste lezing is uit 't boek: Studeer ik of studeer ik niet gesponsord door de FORMIDO.

In d'n beginne bent ge er inne van de uurste box.

Met andere woorden. Je bent jong, je weet nog niet zoveel en ge wilt thuis huiswerk maken.

Maar na verloop van tijd blijkt dat het beginnen omgeslagen is naar geen tijd, want:

op maandag moet je uitrusten van 't weekend, dinsdags en donderdags moet je sporten en om dat je ook nog verkering het moet je 's woensdags naar het meisje. Vrijdags begint dan weer het weekend.

U ziet wel er blijft geen studietijd meer over.

De stelregel dat alle moeite en inspanningen worden aangewend als naijver jegens anderen en dat dit ijdelheid is, maken we mee als de cijfers bekend gemaakt worden.

Met een lachend gezicht wordt dan gezegd:

“Ha, gij het un twee mar ik heb un drie, dus ik heb gewonnen.”

Hiermee denkt men het kromme recht te maken en het onvolmaakte volmaakt.

Een van de maniere om deze problemen op te lossen is het bekende studiehuis of open leercentrum

De tweede lezing is uit het boek:

Hoe voel ik mij er thuis gesponsord door A&P.

Intussen vervangen door C1000 maar A&P heeft nog steeds betaald

A&P petje wordt opgezet

Het is de bedoeling dat jij je thuis voelt op de school

Thuis heeft hij meestal een eigen kamer met TV, Video, CD- speler en veel stripboeken en hier en daar ligt ook nog wel eens een studieboek, zoals de playboy voor het vak installatietechniek, en folders voor technisch lego.

Aan de muur hangt ook nog een spreuk:

Hoe groter de wijsheid, hoe groter de kwelling.

En ideale plaats om te studeren.

Maar nou komt het probleem.

Op school hebben ze zo'n kamer niet, dus krijg je huiswerk mee

De leraar gaf opdrachten op voor thuis.

Als hij deze niet gemaakt had, en wie deed dat wel, deed de leraar ze niet voor.

Hij zei: "Die moet je eerst zelf maken, dan weet je wat er fout en mis gaat. Ik hoef tenslotte geen examen te doen"

Nou dat begreep niemand.

We moesten ons eigen thuis voelen en thuis was het meestal mijn vader die alles voor mij maakte

Maar ja die kende dit type opdrachten niet en die zei dat ik het dan toch maar op school moest vragen.

Tja, de leraar hoefde het er niet als een kruiwagen in te kruien maar als hij je niet meehielp kon je je nooit thuis voelen

Derde lezing uit het boek:

Kavels en herkansingen nog geen sponsor

Voorheen bestonden er gewone vakken.

Maar tegenwoordig hebben ze elk vak onderverdeeld in zogenaamde kavels.

Nou moet jij je daar als ouwelui geen voorstelling van proberen te maken, want dat is niet te begrijpen.

Wat te zegge van: WW4MLC of WW2MOH of WW4VSA.

Dat is toch heel wat anders dan materialenleer, gereedschapsleer, pneumatiek of gymnastiek.

Daarom denk ik dat er voor deze lezing geen sponsor te vinden is.

Het voordeel van dit systeem is wel dat, indien je een onvoldoende haalt, je gemakkelijk kunt herkansen. Daar wordt dan ook driftig gebruik van gemaakt.

De leerlingen zijn er zelfs op uit.

Een briefje, geschreven tijdens een officieel examen luidde als volgt:

Lang leve de herkansingen

Meneer ik heb vannacht niet thuis geslapen, omdat ik de laatste bus naar huis heb gemist.

Ik dacht dat om 5 over 12 de laatste ging, maar dat was om 7 over 10.

Dus moest ik vanmorgen de eerste bus hebben.

Echter toen de wekker ging was ik wakker en 10 minuten later bleek dat op die wekker (die ik normaal niet gebruik) geen "snoozer" zat. Daardoor ben ik weer in slaap gevallen (stomme ezel die ik ben) en in alle commotie die vanochtend ontstond ben ik mijn tabellenboek + rekenmachine + kennis vergeten.

Ik zorg er voor dat ik mijn herkansing haal.

Hoop U hiermede voldoende geïnformeerd te hebben.

Waarschijnlijk meer dan U wilde weten

De vierde lezing komt uit brieven van cursisten die wij ter missie gestuurd hebben naar de vreemde zoals Amerika, Schotland, Denemarken en Noorwegen om aldaar het vak werktuigbouwkunde en metaal op een hoger peil te brengen.

Gesponsord door Reisbureau Broere

Er wordt nu een tasje van dit reisbureau opgehangen.

De brieven die zij vanuit onze missiepost te Noorwegen stuurden werden stevast ondertekend met Brabantse Ijsberen

Enkele citaten uit deze brieven:

Noorwegen Hier een meeltje van de Brabantse ijsberen uit Noorwegen.
Het is hier verrêkes kouw wel -30° onder nul.
Kunt gij dit niet verzachten mister?

Eindhoven Antwoord van de leraar:
Ik zal oe een zwembroek of bikini sturen en wat zonnebrand sturen want -30° onder nul is toch hetzelfde als 30° boven nul.

Noorwegen Nee, het is kouw dus onder nul

Eindhoven En de leraar antwoordde:
Trek een borstrok, lange jaegeronderbroek en geiten wollen sokken aan.
Indien dit nog niet helpt laat dan ook je baard staan.

Noorwegen Een week later kwam er een briefje met de tekst:
De temperatuur is hier weer lekker hij is tot -5° gestegen.
Misschien is zonnebrand wel voldoende
Het uitrichten en uitlijnen gebeurt hier niet zoals in Nederland met lasers maar met de duimstok.

Nederland Ze hebben daar dan sinds onze vorige missie veel geleerd.
Toen werd evenwijdigheid en rechtheid nog gemeten met een schietlood of ze spuwde er gewoon langs.
Als het lood of de spuug dan niets raakte was het evenwijdig

Beste toehoorders: Ge ziet wel de wij met ons congregaat goei werk verrichten.

De laatste lezing is uit het boek: gesponsord door De Klusser
Vernielzucht groep WA7B

Indien een van de jongens uit deze klas een stuk gereedschap in de hand hadden gehad controleerde de leraar na het gebruik of het nog werkte als het uit hun handen was gekomen. Deze groep verstond de kunst om een schroefmaat (vroeger heette dat micrometer) in de hand te nemen en als ze die los lieten dan mocht je blij zijn als hij nog als een schuifmaat kon meten.

Lomp, lomper, lompst waren hun sleutelwoorden.

De lift, een pneumatisch ventiel, een computer, niets was tegen hun geweld bestand.

Zelfs in de theorielessen zakten ze al snel terug in hun streektaal.

Wat voor ons als snotteren, rochelen, boeren en scheten laten over komt, geldt voor hen als communiceren.

Voor deze groep geldt meestal:

Niets kun je, het enige wat je kunt is van goed brood slecht maken en dat kun je ook nog eens niet goed

Zo dit is het bijna

Het slot van men relaas wordt gesponsord door bierbrouwerij Palm.

De bierbrouwerij die hier vlakbij zit gaf problemen in verband me de uitspraak:
Bavaarja of Bâvârieja (klemtoon op rie)

Ik hoop dat jullie allemaal nog even een bietje blijft buurten onder het genot van een lekker pilsje en denk aan enkel gezegdes van al deze jong mensen.

“Lopt oe eige nojt uit de hengsels”

“Ik ha nie gedaacht dè zullie gedaacht zon hebben wa wellie gedaacht han”

“Un slecht huishouwe is dè woar de ouwelui nog iets te vertelle hen”

“Witte wa 't beste van d'n aauwe tijd is? Dettie nojt wirrum kumt”

Het ga U goed

Houwdoe wonne

Buurte is echt Brabants
Die trekke moete aan zien te
houwe

M'n beste lesweek

